

© 211.

6013

Mizzi-Fritzi.

Bilhaud-Barre.

Estimada Museunila

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS. +

11.12.14

Wanemuise
näitelawa
+ TARTUS. +

Mizzi-Fritzi.

Naljamaäng kolmes waatuses.

Bilhand ja Barre järel

A. Simm.

Antoine Bonis.

~~V. Séverin ja F. Zelli muusika~~

Wanemuise näitelawa
Detsember 1913.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

76134

Osalised:

Bernhard, kaupmees.

Fritzi, tema poeg.

Mizzi, tema tütar.

Max Förster

Dunkel, sõjaväe direktor.

Aurora, tema õde.

Plauberg, sõjaväe inspektor.

Theodor Auerhahn, ülevaataja.

Wilhelmine Weiss.

August

Ernst

Robert

Benjamin

Kapral

Uksihoidja

Sandarm

Kellner.

Seener

} kaswandinud

Tuletõrjijad Wõõrad. Kaswandinud.

Aeg: Plewin. Koht: Wäike linn.

Esimene waatus.

Meremeestekooli eue. Tagapool suur maja
wõreaga klaasuksega, mille kohal pöölkiri:
„I. klass“ Paremal ja pahemal pool ust wõ-
rega aknad. Trepp kolme astmega. Pare-
mat ja pahemat kätt majad uste ja wära-
watega. Pääwaraw pahemat kätt tagapool
pöigiti, selle kõrwal maja pöölkirjaga:
„Kantseli“ Paremat kätt esimese maja pöäl:
„Haigemaja, teise maja pöäl: II. klass“ Pää-
wärawa pöäl: „Wäljaminek“

1. etendus

Ernst, Robert, mis Auerhahn

[Eesriide teusmise ajal on näitelawa
tühi. Ernst tuleb paremalt poolt haigema-
jast, piilub etewaathikult ümber, wõtab pa-
beressi wälja ja otsib taskust tuletikku.]

#1. Melodrama.

Ernst Guline pihta, ei ole tikku! [Robertile,

kes II. klassist wälja tuleb.] Pst! Pst! Kuule!

On sul tuld?

Robert. Ah, Ernst? Sa ütlesid ju, et haige
oled? Kas sa ei ole enam sääl santidesaa-
lis? [Näitab paremale poole.]

Ernst. O ja, purnhaige! Ma pugesin ainult
wälja, et nähku väikest siitse teha

Robert. Minu mees! Harjutuse marist ära,
trahwiks koju jäetud. Küsisin wälja, [märks
näpuga.] tahtsin ka väikest tungalt nina
alla pista! [Pistab paberessi suhu, mõle-
mad süütawad põlema.] Kes siis veel
haige on?

Ernst. Ainult veel Fritz!

Robert. Ah see... wigurivänt! Peab ju ainult
nii.

Ernst. Sean... Ja et tema ennast haige ütles
olewat, tegin mina sedasama!

Robert. Aha! Armukadedus! Sinu terwis
näuab na ilusa haigetalitaja pöetamist?
Wõrukael!

Ernst [tuliselt] Ah, Robert, ma armastan

Wilhelminet pööraselt. Fützi hoidku oma
nahk... mul on tigris iseloom.

Robert. Siis pead sa terve keele pääle kade
olema. Kõik poisid on Wilhelmine järelle
arust ära, ja mis te saate sellest? [Sõr-
mega nipsu liines.] Nippalju! Senna Flam-
me on ju ainult Auerhahn!

Ernst. See araneetud ülewastaja!

Robert. Siält ta tuleb! [Peidab end pabereri
ära]

Ernst [nohkub] Auerhahn!

Robert. Ja! Ei saa rahulikult pabereriigi
ära suitsetada!

Ernst. See sõjakoos on mul juba kraast
saadik. [Mõlemad ruttu ära]

(Auerhahn tuleb paremalt poolt)

N° 2 Gavotte

Auerhahn. Oh küll seda jahti,
Mis siin järjest mul!
Ykka pea wahti,
See on päris hull!

6.

Poisid nagu maru,
Kes neid kinni peab?

Pole põnu aru,
Tundas teab!

Oh küll seda jahti -
Mind ei karda nad,
Nii kui saavad mahti
Kambaid näitavad!

Keile päha toppi
Sugupidamist
Ei saa mitte troppi
Tal vist!

Olgu häa või paha,
Mis neid jõe de seaks -
Kui mul oleks raha,
Küll ma nõnu siis teaks!

Rahaga ma tõttaks
Tärgalt tegema:
Hõlmad wõle wõtaks
Ja siis - minema!

O saatus, sa kivi näha,

Mul liiga teed juba waha!
 Ma keolis küll
 Sain ikka null,
 Ja süügi, tent oli waja
 Minust teha keoliõpetaja!
 Nüüd teistest targem ma,
 Oi, hahaha,
 See on ju hullust hullem ka!
 Wõtku seda jahti
 Sellega keoliga,
 Kuu saaks temest lahti,
 Pistaks punuma.
 Kuu sin oleks luba
 Anda walgaga,
 Tulaks juba
 Läbi laitmata!
 Seda kelmi karja
 Nüüd sin hooliga
 Muidkui wahwalt sarja,
 Kuu ei kuula ta!
 Kuu chupäewi,
 Ikka soelun ma,

Aga kui saan painkit,
Sis jätan ta.

Oh taevataast, see elu on mu surm! Kui
õnnelik olin ma siis, kui ma veel seel-
poodis selliks olin. Kõik kõõgitudused
jooksivad mulle järele. Surtihised oli-
wad päewad poodis ja ööd warietes.
Sis tuli see wiletus. Minu emu, selle Kõrka-
keeli direktor pani mind siia ülewaata-
jaks. Mis need mundis mere mardikad
minuga teewad, on kole. Nende poiste
teebud ei ole mitte aimused asjad, mis
minu elu hapuks teewad. Pääle selle veel
armastus! Tüdrukku armastus muudugi!
[Näitab haigemaja poole.] Wilhelmine!
Kui ma veel seelikaupluses selliks olin,
pidasin ma temaga pisut sehwiti. Kulle
tegi see nalja! Sis tõusin ma keeliülewa-
tajaks ja andsin Wilhelminile mõista,
et mina nüüd temast liiga palju kõrgel-
mal seisan, et... Mis teeb see poolhullu
tüdruku? Armastusest minu wastu

astub ta kuu nädala eest siia haigitali-
 tajaks! Sellest saadik nõuab ta, et mina alati
 tema juures pean olema, see on, ennast alati
 haigeks pean tegema! Mis ma kõik läbi põde-
 nud ei ole! Terve tohtriarastus. Nüüd on
 aga küllalt! Minu tahtmine on tase, sest
 Wilhelmine naurib mind! Ja kus naurimi-
 ne algab, sääl armastamine lõpeb!

2. etendus.

Auerhahn. Dunkel. Aurora.

Dunkel. Ah, sääl on meie Theodor!

Auerhahn [enelele] Minu onu, direktori
 härra, ja preili tädid.

Aurora. Meie otsime sind, armas wenna-
 poeg. Meil on väga tähtsaid asju sinuga
 rääkida!

Dunkel. Sina ei ole oma seussõbraga kui
 ülevaataja -

Auerhahn [wahule] Kelmikarjus!

Dunkel. Sugugi rahul! Siis pane tähele!
 Meie tahame sinu hääks ohurit tuisa,
 tädid ja mina! Meie anname sulle 30.000

markka.

Auerhahn. Kolmkümmend tuh... Onu, tädi!
Teil on kuldne süda - kaks kuldset südant!
Kolmkümmend tuhat! [Enesele] Need
pandakse pintslistse.

Aurora. Meie anname selle raha sulle
kaasavaraks.

Auerhahn. Ka-ka-ka - See tähendab
umbes... ma pean abiellu ikkesele pengema?

Dunxel. Väna õige!

Aurora [kiinitades] Hm! Hm!

Auerhahn. Onu, tädi! Mis ma teile olen
teinud? Andke mulle 15.000 marka ja
ma jään poisimeheks!

Dunxel. Teil on sinu jaoks mõrja. Selle
noore neiu isa on jõukas kaupmees
sinu linnas; sinust saab tema kompan-
jon.

Auerhahn. Ma pean naese saama -

Aurora [haledalt]. Sina pead seda tund-
ma üppima, mis kade saatus mulle
keelas, - abiellu enne.

11.

Auerhahn. Ma pean lapsi saama -

Aurora [nagu enne] Keda mina ialgi ei saanud! Kade saatus!

Auerhahn. Inka parem oma jõmpsiakaid kasvatada kui wõõraid. Kudas peawad pulmad olema?

Dunkel. Sinu tulewane äi tuleb tänasid

Auerhahn. Kuudas tema nimi on?

Dunkel. Sa saad tema nime teada, kui sa temale meeldid.

[Näitelawa taga trompeti signal.]

Auerhahn. Minu kaswandikud tulewad.

Aurora. Kaswandikud tulewad, oh! Ma ei suuda nii palju poissa näha! Ma lähen ära! [ära]

Dunkel. Ma saadan sind! [Auerhahnile]

Noh siis?

Auerhahn. Ouu! Nõuus! See wõite mind usaldada.

Dunkel. Ma tanaan sind! [ära]

Auerhahn. Wõtke hääko! Pole põhjust!
Siis naene! Hüwa! Prikas naene! Weel

hüwan! Aga Wilhelmine! Saewas! See ei
 tohi midagi teada saada! Kolmeküm-
 mend tuhat! Kui aga Wilhelminet ei
 oleks! Oh taewataat, küll see on elu!

[aria]

3. stendus.

Kaswandixkude, kapral, siis Fritzi, Ernst, Ro-
bert, August [suur pikk pois], Benjamin
[õige väike pois], siis jälle Auerhohu

N° 3. Mars

Fritzi etteastumise laul.

Kaswandixkude koor.

Üks, kaks, sirgelt kui tik, tik,
 Kui meie kapral hüüab,
 Siis kindlalt marsib kaswandix
 Ja kiirelt käsk-tähta püüab!
 Üks, kaks, lüks uulitsal,
 Et püssid wälkusiwad,
 Ja mammad waatsid akna all
 Ja rõõmust särasiwad!
 Üks, kaks, sirgelt kui tik, tik,
 Ei tohi komistada!

Kel kõik kõverik -

Saab kodus rahutada!

Üks, kaks, kodu läks tee,

Me mammad muudkui wahtsid,

Kui reas kõndisime

Ja siis marssisime!

Kapral. Pea! Saab! Küll!

Nüüd wabalt paigal seiske!

Waat, kuidas marssimine

On lurtiline!

Koor Ja, küll on marssimine

Nii lurtiline!

Kapral [pühib higi.]

Mis see siis tähendab,

Kui mees higistab!

Koor. Ja, mis see tähendab,

Kui mees higistab!

Kapral. Iksa wapralt! Kui ilusad liigutused,

Sis lõpewad teil harjutused!

Pitka kõin! Walnis nüüd! Marss!

Koor. Üks, kaks jne.

Küll mammad wahtsid uhkete,

Kui reas meie kõndsin
Ja tulime!

Kapral. Aga ütlege, kus on siis meie Fritzi?

Koor. Kus on Fritzi?

August. Peina haigeks ennast tegi,
Sest et Wilhelmine tal pööa aab segi!
O ja! Kade ta meel!

Koor. Halloh! Halloh!
Hei Fritz! Halloh!

Fritzi [näitelawa taga]
Tulen ju! Tulen ju! [Tuleb.]

1.

Ma terveks nagu kala
Sain me haigemajas,
Sääb inewägi sala
Mind jalul' ajas!
Küll ravitsestaks hästi,
Wain küll soovitada
Kui teil wast tarwis lääb
End sirgu wirutada!
Kui sa vigad haledalt:
Oi, oi ja oi ja ah!

Imewägi nobedalt

Teeb sind siis terveks käiku, jah!

Ja... ja...

Sõbrad, kuulge mind

Kui ma ütlen teile,

Sääl on maailm

Suureks õnneks meile!

Sõbrad, usuge,

Wain teie nimetada,

Ja ka teinale

Annaksin end pöetada!

2.

Nii päris imeliselt

Abi talt wõib saada,

Mis kole rutuliselt

Sind püsti wõib saada!

Ja silmi pilgutades

Naeru nägu näitab

Ja lahuselt silitab,

Sind nõnda hädast aitab!

Kui sa oigad jne.

Auerhahn [tulib, kapralile.] Mis dagi juhtumid?

Kõik korras?

Kapral, Kõik korras! Fritzi Bernhard on ka jälle platsis.

Auerhahn [Fritzi poole] See? See? Mitte enam haige?

Fritzi, Linnalale tänu! Kahjuks mitte!

Auerhahn, Wait, kui mina nägin! Mitte piuksu!

Fritzi, Kas ma piuksusin?

Auerhahn [karjub] Mitte piuksu! Andke oma piuss siia!

Fritzi, Kes?

Auerhahn, Siie!

Fritzi, Mina?

Auerhahn [karjub] Ja!

Fritzi Seda võite mulle ka rahulikunalt ütelda!

Auerhahn, Mitte piuksu! Piuss siia!

Fritzi, Mis jaoks?

Auerhahn, Seda saate kohe näha, [Sesa kapralile] Tal on püüri rana sees paberussid, ma tean! [Wõtab püüri, püüral otsa]

alla] Ahha! Täna ei ole paberussisid sees?

Fritzi. Kas te arvate, et ma selle järel, kui te mind kord tabanud olete, nii rumal olen ja veel kord sedasama teen? Et teie minu häid paberussisid suitsutada saaksite? [Pelastusega] Pah!

Auerhahn. Mis teie eneseli lubate! Teie kirjutate täna trahwini sada korda: „Mina olen oma auliku ülema vastu häberata olnud.“ Ja teil on nüüd weerand tundi puhkuseaega! Kapral, võtke püssid!

[Pöörab minema.]

Fritzi [teeb püha nina ja näitab keelt.] Pah!

Auerhahn. Mis see oli?

Fritzi. Meie puhkame!

Auerhahn. Ah so! See Fritzi teenib mul midagi, ma väiksin teda - [Wis edes ära.]

Fritzi. Oli see küll mõtusa mõte meie wanemate poolt, kuid siia Auerhahni sõnniku taimelawasse toppida.

August. Noh, kolme nädala pärast on suweaeg!

Fritzi. Waheaeq! Wabadus! Hurah! [Ülevalt walt] Ma lähen siis mere äärde suvitama nagu mullugi! Sapsed, küll on supeluskohas naisi. lihtsalt waimustaw!

Ernst. Lähed sa üksi sinna?

Fritzi [ülevalt alla]. Ei, ma wotan papa ühes ja oma äe Mizzi!

Benjamin [elawalt]. Ah, sul on õde?

Fritzi. Ja missugune weel! Siami õde!

August. Siami õde?

Fritzi. Nu ja, meie oleme Mizziiga kaksikud.

Ernst. Ah so!

Fritzi. On minuga pagana sarnane! Ma ei tea sagedasti isegi, kas olen mina tema, wõi on tema mind! Tä on karwapaält niisama ilus kui mina!

Ernst. Kahexäpaga ahw!

Fritzi. Ole häa. Wilhelmine teab emeti mehe iludusest midagi! Küsi ge emeti tema käest!

August. Haigetalitaja? Alles eila ütles ta mulle, et mina temale palju rohkem

meeldin kui sina!

Ernst. Mulle ka!

Fritzi. Ärge vihastage mind oma lüüaga!

Muidu - [teeb pöörimise liigutuse.] pöörin
ma teid pikali!

Ernst ja August. Sina meid? Ha ha! Kater
aga! Kater aga!

Fritzi. Wilhelmine on minu ideal!

Keis [torniliselt]. Ei, minu, minu, minu!

Ernst, August, Benjamin, Fritzi [tundelikult
paremale õhates] Ah Wilhelmine!

4. stendus.

Endised. Wilhelmine, hiljem Auerhahn.

Wilhelmine. Mis on? Mis minust tahetakse?

Fritzi. Ma armastan teid!

Keis. Mina ka! Mina ka!

[Kairutavad Wilhelminet ja tõukavad
teineteist eemale.]

Wilhelmine [ennast wabastades.] Aga härrad
aga härrad!

N° 4. Couplet.

Wilhelmine. Mu härrad, jätkke järke

Ja selge wiisakamad wāha!
 Kümme sammu kõik kaugale,
 Ohk muudu karban, saate wāha!
 Ma tean, et lapsõhinad
 Ei wõi teil enam teha nalja,
 Waid päris tõised tuhivad,
 Kust keegi ei saa kergelt wälja!
 See on mul selge küll, ah ja,
 Minu hehvased, hehvased, hehvased,
 Kuid sellers pole siin ju ma,
 Ei sellers pole siin ju ma!

2.

Et arm on patt, ei ütle ma,
 Kuid mul on hoopis muud ju teha;
 Teiega siin nii jahtida -
 Ei maksa tõesti waewa nāha!
 Ma arstin siin ju haigusid
 Kõikrugu hääde rohtudega,
 Teil aga sootu muud soovisid,
 Mis täidetakse musudega!
 See on mul selge ju.

Fritzi. Kuu häbelik! Teil ei ole tüesti aimugi, mis armastus on.

Wilhelmine. Teil käest lähem seda õppima, teie kollanokk!

August [kirvitab.] Haha!

Fritzi [pöörab viharelt ümber.] Sina, ära naera!

August. Kardan wist! [Ähwardaw liigutus.]

Wilhelmine [astub wahule.] Aga... aga, Augusti härra.

Fritzi [haarab tema käe.] O, sa saad minu tundmustest aru, Wilhelmine!

Wilhelmine. Ah see wõrukael ütleb mulle sina.

Fritzi. Ma ütlen igale naesterahvale sina, keda ma jumaldan. See on minu trikk.

Wilhelmine. See on tema trikk! Ütelge mulle poarem, poisid, kas te härra Auerhahni ei ole näinud?

Benjamin. Ja, ingel, ta keerab sinna nurga taga.

Wilhelmine. So? Täna! Siis keeran mina ka.

Fritzi. Ja jumalaga jätmiseks üks muru!

Käis. Üks muru, üks muru!

Wilhelmine. Pagari! [Naerdes] See on mul selge juu. [Ära]

August ja Käis [Fritzile] Örr... örr... örr...
nina paale said!

Ernst, Robert ja Benjamin. Örr... örr... örr!

Fritzi. Ärge õitage mind! Ma annan teile nõuu! Muidu saate midagi!

August. Lora!

Fritzi [wihaga]. Pagana pihta!

August. Pah!

Ernst. Mind sa ei heiduta põrmugi!

Benjamin. Mind ammugi mitte!

Robert. Tema uhkustab sellega, et tema isa linnavalimik ja tuleterjujate päämees on.

Fritzi. Sina! Veel üks sõna ja [wäljawis-
kamise liigutus] hult... sa lendad!

August. Midagi ei lenda! Pumpää!

Fritzi. Pah... Ma olen juba teistsuguseid ära tuuseldanud, ma olen juba neli ülewaata-
jat wälja sõõnud... Ja, mina! [Pilub
ünber.] Ja nüüd tuleb Auerhahn käsile!

Robert. Auerhahn?

Fritzi. Tiuseldatakse minema!

August. Sori! Seda ei tuiselda sa mitte!

See kucitab kindlalt! Direktori õepoeg.

Fritzi. Weame kihla... mina tuiseldan ta minema!

August. Pudel weini!

Fritzi. Mulle liiga mäge! Naeste jook! Minajoon konjarut!

August. Hüva pudel konjarut! Sas käia?

Fritzi [lööb käed kokku]. Olgu! - Waene pois, oled juba kastanud!

August. Pahaksin teada, kuidas nii?

Fritzi. Ma ei ole niisugune arypüks nagu sina!

August [wihaselt]. Ktle seda weel kord!

Fritzi [põlgawalt]. Pah. arypüks!

August [tõstab käe]. Pagan wätku, weel kord.

Fritzi [astub talle nina alla]. Söö, kui sul julgest on... Söö!

August. Säh! [Sööb teda].

Fritzi [kargab tema kallale, karjudes]. Sina padakonn, sina! [Kisklemine, teised]

segavad ennast hulka, karlemine lähel
üleüldiseks]

Wilhelmine [tuleb] Sumala pärast, mis on
siis juhtunud? Pexamine!

Auerhahn [tuleb ja lahutab neid.] Koost ära!
Mitte piuksu!

Fritzi [nuttes] Ai-e, ai-e, ai-e! See suur lo-
gard sääl hakkas pääle.

Paljud. Ei, ei, Fritzi!

Auerhahn. Mitte piuksu! Marsh! Koix klas-
sidesse! Marsh!

[Kaswandikud lähewad wisedes ära.]

Fritzi. Ai-e, ai-e! [Ära.]

[Auerhahn tahab ka ära minna.]

Wilhelmine [astub talle tee pääle ette ja
wõtab tema käe alt kinni.] Auerhahn!

Theodor!

Auerhahn [energele] Tuba käes!

Wilhelmine. Tää wul! Me ei ole tänä üks-
teisega weel sugugi lobisemud! [Käed
tema kaela ümber.] Theodor! Minu max-
gus Theodor!

Auerhahn [ennast lohti kiskudes.] Jumala pärast, kui meid keegi näeks!

Wilhelmine. Sa ei armasta mind enam!

Auerhahn. Mina ei armasta sind enam?

Ma armastan sind wainselt, salaja! Aga tee mulle ainult üht meelehääd!

Wilhelmine. Noh?

Auerhahn. Ütle oma haigetalitaja koht üles.

Wilhelmine. Sa arwad, pulmade pärast?

Auerhahn. Misruuguste pulmade pärast?

[Serele] Teab ta midagi?

Wilhelmine. Noh, meie pulmade pärast! Sa lubasid mulle juba aastate eest, et sa mind lähemal võimalusel ära võtad!

Auerhahn. Kas ma ei ole sõna pidanud?

Wilhelmine. Ei!

Auerhahn. Kas see minu süüd on, et see lähem võimalus "weel mitte tulnud ei ole? Noh siis?

Wilhelmine [ahwardades.] Sina, Theodor, kui sulle meelde peaks tulema kedagi võtta ja see keegi ei ole mitte mina - kui ma seda teada saan...

Auerhahn. Misspärast peaksin ma sulle südamewalu valmistama! Minu käert ei saa sa seda ialgi teada.

Wilhelmine. Tõesti? Minu hää Theodor! [Kaelustab teda.]

Auerhahn. Pst! Pst!

5. stendus

Endised. Ukseheidja, siis ^{Max}~~Kaspar~~, hiljem Fritzsi.

Ukseheidja [paasja naljakas] Keegi härra soowib kaswandikku Fritziga kokku saada.

Auerhahn. Kutsuge teda!

Ukseheidja [ü klassi ära.]

Wilhelmine. Uks mure, uttu!

Auerhahn. Pset! Pset!

Wilhelmine [pahaselt.] Ah see igawene kartus!

Sellert ei saa ju midagi! [ära.]

Auerhahn. Kui ta kätte saab, et ma peigmees olen. Oh taewataat, küll see on elu! [ära.]

[Ukseheidja tuleb Fritziga II. klassist.]

Fritzsi. Kes tahab minuga rääkida?

Ukseheidja. See härra sääl! [Pahemale poole.]

Palun! [Esaseb Kaspari siin, siis ära.]

Fritzi [rõõmsalt.] Kaspar, sina?

Max. Kaspar. Ja, Fritzi!

Fritzi. Ilus, et sa mind vaatama tuled.

Max. Kaspar. Mõtli emeli, Mizi.

Fritzi Mimi öde?

Max. Kaspar. Mizi on mimi jaoks kadunud.

Fritzi. Kuidas siis?

Max. Kaspar. Noh. Sini isa ja minu isa ei wõi ju üksteist sallida.

Fritzi. Sean. Mõlemad linnavolinikud, sõbralikul koosolekul awalikult üksteisele mõõda kõrvu andnud, juhtub wahel!

Max. Kaspar. See oli kuue aasta eest ja mina lootsin, wanad riukused on selle ära unustanud.

Fritzi. Unustanud? Noh, sul ei ole kõrvakilede küsimusest aimugi! Tääl on mina arjatuundja! Unustatakse ainult need ära, mis ire annad... aga neid, mis saad, ei unusta ialgi!

Max. Kaspar. Ma armastan Mizit, ja nii laksin ma siis eila sinu isa juurde, palusin selge sõnaga sinu ee kätt.

Fritzi. Ja papa wiakas sind wälja?

Max. Kaspar. Ja! Otsas!

Fritzi. Noh, julguet, pois, julguet! Oleme mehed!
Midaigi ei ole otsas! Nii kaua kui Mizi weel kel-
legi teise naene ei ole...

Max. Kaspar. See p see ongi! See teine on olemas!

Fritzi. Kes siis?

Max. Kaspar. Ah, keegi Auerhahn!

Fritzi. Auerhahn? Auerhahn, ütlesid sa? Meie
ülewaataja?

Max. Kaspar. See ülewaataja?

Fritzi. Meie direktori üpeeg. See laaban!
Auerhahn? Na osta, see ei saa ulgi minu
õemeheks. Nüüd segan minna emart arja sekka!

Max. Kaspar. Mis sa tahad teha?

Fritzi. Auerhahn wiatarakse kõigepäält hiilgawalt
wälja! Siis tõmbab papa juba teised keeled paa-
le! Minu au on pudeli konjakauga kaalu pääl!
Nüüd emart minu õemeheks pidada!

Max. Kaspar. Fritzi, armas pois, kuidas pean sind
täname!

Fritzi. Noh, kui sa just pead, siis pumpa mulle

kakskümmend marka.

Max Kaspar. Häameelega! Sina annad ju mulle
elu tagari! [Annab Fritziile raha.]

Fritzi. Elu? Wõib olla! Aga neid kaksküm-
mend marka küll mitte!

Max Kaspar. Ma teen Miizi õnnelikuks!

Fritzi. Soodame!

Max Kaspar. Usu mind! [Annab Fritziile rää, täheb
ära.]

Fritzi [temale järel hüüdes.] Ja sina mind!
Auerhahnil ajame naesewõtmise mõtted pääst
wälja! [Sähab ära minna.]

6. etendus.

Fritzi. Uksehoidja. Bernhard, Dunkel. Aurora.
Dunkel [näeb Fritziit.] Sääl on ju teie armas
poeg.

Fritzi [keerab II. klassi ukse pääl ümber, kui
ta häält kuulib.] Tere, papa! Tere!

Bernhard. Sääl sa oled ju, wõrukael!

Aurora [tasa Dunkelile.] Ma tean Theodori!

[ära.]

Bernhard. Tälle terve?

Fritzi, Päiesti, papa!

Bernhard, Rõõmustan mind, Ja kuidas lähed õppimusega?

Fritzi, Suurepäraliselt, papa!

Bernhard, Prahvida ei ole saanud?

Fritzi, Mis sa mõtled! Mitte ialgi!

Bernhard [Dunkel]. Kas ta ei puhu natuke!

Dunkel, Mina ainult poolt olen temaga väga rahul! Aga pärige tema otsesohese ülesma käest, säält tuleb minu öde temaga.

[Aurora ja Auerhahn I. klassist.]

Fritzi [enesele] Ni, Auerhahn, nüüd olen ma tündis!

Dunkel [näitab Auerhahni pääle] Minu õe-poeg. [Auerhahn kumardab] härra Theodor Auerhahn! Tore noormees!

Fritzi [kõhib pilkavalt] Hm! Hm!

Bernhard, Väga rõõmustan!

Dunkel [Auerhahniile, Bernhardi pääle tähendades] Siin sinu kõige parema keelipõisi isa!

Fritzi [naagu enne] Hm! Hm!

Auerhahn. Missugure koolipaisi isa...
palun?

Fritzi [upsakalt] Minu isa!

Auerhahn [inestades] Fritzi isa? [Enesele]
Hi je!

Bernhard [auerhahnile] Kuidas teie pai-
siga rahul olete?

Fritzi [naqumene] Hm! Hm!

Auerhahn. Siil on kõha, mis? Te olete
liiga vara haigenajast wäja tulnud.

[Bernhardile] Mina? Wäga hästi, wäga
rahul!

Aurora [tasa temale] Sa pead teda roh-
kem kiitma. see on sinu tulewane ai!

Auerhahn [ehmatanult, enesele] Fritzi...
minu naesewend? Na, see wäib ilus olla!

Bernhard. Siis päris tubli poisis?

Auerhahn. Fritzi? Meie kõige armsam
õpilane! Ja and! Teie ei wõi uskudagi,
mille jaoks sel poisil kõik andi on.

Fritzi [enesele] Kuidas ta ennast läbi
weab! Ei julge sämnata!

Bernhard [Auerhahnile soovalt.] Teie teete mulle suurt rõõmu! Fritzi lubate siis ühemme koolist ära jääda?

Auerhahn. O, häamelega! Nuisuguseid kooli-
peissa lubatakse ikka häamelega ära
jääda.

Bernhard. Ilus, ilus! Mul on nimelt väike
piduõhtu, ja ma julgen ka teid paluda,
härra Auerhahn.

Auerhahn [rumardab] Tulen rõõmuga!

Fritzi [enesele] Aha, sääl peab ta Miziit
tundma õppima! Silmad lahti!

Bernhard. Teie, härra direktor, ja preili
õde, saate mulle ka seda aisu ühes näita-
ma?

Dunkel. Muudugi, muudugi!

Bernhard. Ka tants saab olema, mu preili!

Aurora. Tants? Mu jumal, mul hakkab
ni kergesti pää ümber käima!

Fritzi [enesele] See tähendab, keegi naesterah-
vas ei kutsu teda tantsima, see on see
terme lugu!

Bernhard [Auerhahnile] Aga teie tantsite
ometi?

Auerhahn [ennast unustades] Ja viidas!

Fritzi. Ja mina veel!

Auerhahn. Mina saan teie wastulantrija
olema, armas Fritzi! Meeste suolo! [Srah-
litab ja tantrib Fritziga]

Aurora. Aga Theodor!

Dunxel [Auerhahnile] Kas sa hull oled?

Auerhahn [peatades] Ah so! Lige!

Bernhard [naeratades] Teie näite clawa
leomuga olewat, härra Auerhahn?

Auerhahn. O, wäga claw. wäga claw
aga kui kooliõpetaja wali. järeldändmata

Fritzi. Ja, Auerhahn on kuldne inimene!

Auerhahn [sunnitult naerdes] Oh. oh
armas peiss! [õnerele] Kui ma tal nör-
wad pääst wäksin karkuda!

Bernhard. Aga mina pean minema!

[Waatab kella] Meil on täna tuletõrjute
harjutus. Mul on parajasti veel kümme
minutit aega. Jumalaga, armas Fritzi!

Fritzi [kaelustab teda] Jumalaga, papa-
kene! Aga papa, kas sa ei wõiks mulle
wüs marka laenata?

Bernhard, Haha! Laenata? Sulle? Ha-
säh! Wärunael! Aga ära peeneks waheta!
See peiss teib mind waeseks! [Satab ju-
malaga] Nüü siis... ülehommeni hevrased.

Aurora [knirsk] Härra Bernhard!

Auerhahn, Subage, et meie teid saadame.

Bernhard, Siiga lahke! [Ära minnes Dun-
kelile] Teie õepoeg awaldas minu poole
wäga hääd mäju!

Dunkel, Rõõmustab mind! [Bernhardi
ja Auroraga ära.]

[Auerhahnil oli selle wahel sees wäike
tummäng Fritziga, pis wihaselt ära.]

Fritzi [üksi] Tuhhat ja tuline... weel kard-
mulle näitab, Auerhahn meeldis papale!
Mis teha? Nüüd ei ole aega kartada! Pea
üks mōte! [Hüüab] Halloh! August, Ernst,
Robert, kõik siia! Halloh! [Markerid kae-
ga pasunat ja annab igale poole signalisid.]

Ratatata!

7. stendus.

Fritzi. Kaswandikud, siis Auerhahn.

Kaswandikud [tulevad mõlematest klassi-
dest ja hüüavad käätsa ees] Mis lahti?

Mis on?

Fritzi [astub ühe pingi peäle üles.] Kaas-
wõitlejad! Suurepäraline nali! Meie
meheau on kaalu peal! Minu ema ise-
äranis! Sest mina olen Augustiga peu-
dli konjaku peäle kae löönud, et
Auerhahn minema kihutatakse. Selle
juures peate mind aitama.

Kõik. Meie? Häämelega! Aga kuidas?

Fritzi Meie teeme mässu! Aga kõik!

[Hüppab pingi pealt maha.]

Ernst. Kõik ühe eest! Üks kõikide eest!

Kõik. Bravo! Bravo!

Fritzi. Auerhahni peab nii kaugele viharta-
ma, et ta meie hulgaest kedagi lööb. Kui
see on ründinud, siis lähed mäss lahti.

[Saulab.] Hüüd üles truud alamad...

Kõik. Sest wabad päewad tulewad!

Ernst [waatab pahemale poole] Wanka!
Säält ta tuleb!

Fritzi [tasa] Keegi ei lase midagi mär-
gata! Mängime! [Sünnib, Fritzi män-
gib palli]

Auerhahn [tuleb, enesele] Bernhardist saab
lõbus äi, ma meeldisiv temale kindlasti. Asi
edeneb... edeneb... [Hoörub näsa] Kui ma
ainult juba Wilhelminest lahti oleksin?
Kuidas ma seda uneti teen? [Märkab poissa]
Mis teie sääls siis teete? Nüüd ei ole enam
mängimise aeg! Klassi, marsh! [Waatab
kella] Kell on warsti kümme!

Fritzi. Ah mis! [Waatab oma kella]
Prüduwad weel kümme minutit!

Auerhahn [waatab oma kella] Kolm!

Fritzi [häbemataalt] Kümme, ütlen mina!

Auerhahn [aralt] Täerti? Kümme? Pa-
lun, wabandage... siis peab minu kell es
olema, ma seau ta koha õigeks.

Fritzi [ülbealt] No näete!

Auerhahn [enezele.] Jõmpsiakas, kui ma mitte sinu õeneheks ei peaks saama! —

Fritzi [enezele.] Tä ei julge Mizzi pärast minusse puutuda.

Auerhahn [mõtetes.] Kui ma ainult teaksin, kuidas ma Wilhelminest lahti saan!

[Jäab ette, seljaga kasvandikkude poole, seisma.]

Fritzi [tasa teistele.] Müüd pange tähele!

[Wiskab Auerhahnile kõigest jõuust palli selga.]

Auerhahn [kõbab vihaselt oma selga.] Ai!

[Kõik meirgavad naeru.]

Auerhahn [kõrub.] Mitte piirsku! Kes julges seda? Kes, küsin ma?

Fritzi [häbemataalt.] Mina!

Auerhahn [tõrnab vihaselt tema kallale.]

Seie? Seie... [Kõrub ennast.] Siis teie, teie pall on kogemata minu pihta lamanud, ära eksinud. [Naeratab.] Naib juhtuda.

Fritzi. Kogemata? Mitte põrmugi! Ma rihti-

sin!

Auerhahn [wihastab] Sihtisite? [Kogub
ennast] Sihtisite? Bravo! Wäga hästi!
Aurkartus... Teie sihite wäga hästi...
surrepäraliselt trehwatud, just piha-
lunde wahela! [Õõrub ennast, enesele]
Tõmprikas, häbemata... kui ma mitte
sinu ämeheks ei peaks saama...

[Kõwasti] Hästi sihitud, wäga hästi!
[Tõrnab wihastelt Benjaminini kallale]
Mulle näitab, teie naerate selle üle? Teie
hale päkapikune! Teie konnaõilma-
nupp!

Benjamin [kohkunult] Mina? Ma ei
naera ju sugugi.

Auerhahn. Mitte piiksu! Kaheks päewaks
karts erisse! Marsh! Andke ennast kap-
rali juures üles!

August. Ah, see on liig!

Auerhahn [Augustile] Mitte piiksu! Teie
irise te ka! Kolm päewa!

August. Aga...

Auerhahn. Neli päewa...

Ernst. Tema ütles ainult...

Auerhahn. Mitte piirku! Teie ka ... mis päewa... ilma jahupudruta, kolm nädalat! Weerand aastat! Mida tahan teid õpetada!

Fritzi. See on taewani kisendaw üleskohus!

Auerhahn [pöörab ennast ümber, terawalt]

Kes julges sääl kõnelda?

Fritzi [ülbelet] Mina!

Auerhahn [wihaselet] Teie? [Kogub ennast] Teie?

Teil on täiesti õigus. Mis pärast ei peaks teie mitte rääkima? On ju puhkuse aeg! Puhake, kui te tahate! [Pöörab peiste poolt ära.]

August [tasa tüstele] Niisugune ümberkäimine on kuulmata!

Ernst [niisamati] Kaebame direkturile!

Benjamin. Rumalus! Ta on ju direktori ühe poeg.

Fritzi. Mina ütlen: mäss!

Kõik [tasa] Mäss! Mäss!

Fritzi. Mina olen teie pealisk.

Kärs. Nõuus!

Fritzi. Kohe läheb lahti!

Auerhahn [on selle wahel sees pahameelega edasi-tagasi kõndinud, jääb seisma, enesele] Kõige parem on, ma annan Wilhelminele raha... see läheb! [Aewartab]

Uus kaswandiis. Perwisers!

Fritzi. Sollusers!

Auerhahn. See oli jälle Fritzi, see kõrblõkaja. Aga ma teen nõnda nagu ei oleks ma midagi kuulnud! [Tõmbab suure, punase taskurätiku wälja ja tahab seda tarwitada.]

Fritzi [tasa] Kuu me mässe teeme, siis on meil lippu tarwis. [Läheb Auerhahni juurde ja tõmbab selle ninarätiku käest ära.] Sie lubate küll?

Auerhahn [niihaselt.] He! [Kogub ennast] O palun, ma tahtsin teda praegu teile parakuda. [Enerile, südame taiega.] Kuu ma wäl ihe minuti kauemini sind jään, siis kägistan ma selle pääksera ära!

[Rusikas rütega paremale poole ära.]

Fritzi. Hurrah! Pögenema löödud!

Kõik. Hurrah!

Fritzi. Ja selle lipu oleme vaenlase käest ära võtnud! [Seob ninariitiku luuwarre külgi, mille Benjamin talle kätte ulatab].

Hurrah! [Keerutab lipuga]

Kõik. Hurrah!

Nõ 7. Mäss.

Fritzi ja koor:

Nüüd üles üks kõik, mis tulgu,

Aega ei ole paremat;

Ja salajas kõik tehtud algu,

Muide võib saada hullemat!

Sest mässunõudest on ju meie maal

Wast korda käinud kümnest üks,

Et suud ei peetud mitte sigel aal;

Waid lobises iga kergepüks!

Koor : Kadugu rünnal Auerhahn! Kadugu!

Kadugu! :]

Fritzi. Ah! Siin see ninariit meie

pühaks märgiks jäägu!

Igawest waenu koolile wannume!
 Ja ülewaatajad/ need kõik hukka
 nüüd saagu!

Põlguse wärgiks
 Täagu müü mägiks
 See tassurätt!

Koor Siin see ninarätt jne.
 2.

Fritzi Nüüd ülese! Me mässu teeme
 Nagu wast wanal hallil aal
 Ja lahingut me hirmsalt lööme,
 Et mäletakse mitmel aial!
 Me näitame nüüd wahwalt kõrgile,
 Et igaks on meist ju inees!
 Ja kui veel ükskord sumeks sargume,
 Siis wärisel ilm meie ees!

Koor Kadugu jne

Fritzi Ah! Siin see ninarätt jne

Koor Siin see ninarätt jne.

Fritzi Ja nüüd sõjariistad kätte! See klassi-
 tuba olgu meie kindlus! Siit leiame war-

ju! Elagu mäss! Elagu!

Kõik, Elagu! [Kõik termawad i. klassi, mille ukse nad xinni panewad; siis näeb neid aknatel.]

8. etendus.

Endised [klassi toas] Auerhahn, Dunkel, Aurora, pärast uksehoidja.

Auerhahn [paremalt poolt] Mis rääkimine see siis on? Mitte piirku!

Fritz Maha Auerhahn! Ära!

Kõik, Kaduqu! Ära!

Dunkel [ärewalt] Aga... seletage... ma pean wäga paluma!

Fritzi, Maha direktor! Ära!

Kõik, Kaduqu! Ära!

Aurora [tuleb] Jumala pärast... see kära... mis on siis sündinud?

Fritzi, Wälja see wana kronks! Ära!

Kõik, Kaduqu! Ära!

Dunkel, Keigewägwan, mäss!

Auerhahn [peitele] See on reumatismus! [Parandab ennast] Anarhismus!

August. Ja, meie tērgune!

Fritzi [komanderib] Esimene paus! [Raamatud lendavad Auerhahn, Dunkeli ja Aurora pihta]

Aurora. Keldus... nad lasewad!

Auerhahn. Nad pilluvad pommisid!

Ukschoidja [tuleb] Härra direktor!

Dunkel [kargab tema kallale] Mis te tahate?

Ukschoidja. Kooliinspektori härra sõitis praegu ette!

Dunkel [koledasti rohudes] Ah, ma saan rabanduse! Kooliinspektor!

Auerhahn. Kooliinspektor? Täna, reedelisel päeval?

Fritzi. Maha kooliinspektor! Ära!

Keis. Kaduqu! Ära!

Dunkel. See maksab mul koha!

Auerhahn. Ihu, ma lähen inspektorile wastu ja waletan midagi, - et nad praegu maal rohelises on wõi saunas.

Dunkel. Ei ei... ma lähen talle ise wastu ja pean teda kinni! Ja sina äitad

mind selle juures!

Auerhahn. Jah, peame teda kinni! [Sahab
ära minna.]

Aurora. Ja mina?

Auerhahn. Tädi...

Dunsel, Tädi... peab peissa rahustama.

Auerhahn. Wäga häa! Rahustage neid!

Aurora. Aga kuidas?

Auerhahn. Orna neitsilikusega ja pehme
naeslikusega. Mis jaoks nad teil müüdi
on? Katsuge ometi! Ja nüüd peame teda
kinni! [Ursehoidjale] Teie wäite ka kaasa
aidata! [Ära ühes ursehoidjaga.]

Dunsel [meelt heites] See on hirmus lõõn
minule! [Ära.]

Aurora. Mina pean neid rahustama?... Nii
palju noori mehi... kas ma julgen! [Peistele
kes nüüd lahtisel uksel näha on] Minu
härrad! Ma ei tea küll, mis pärast teie massu
olete tõstnud... aga teil on täiesti õigus!
Siisgi pidage niisama rahu, kui inspektor
siin on... ma wastutan, et võin teie soovid

haidetakse.

Fritzi. Tema wastutab?! Sapsed, üks mite!

[Komanderib.] Neli meest ette! [Astub
nelja teise kaswandikuga/Aurora juurde.]

Et teie wastutate, aulik preili, siis wõtame meie teid seimko wangi kui pandi!

Wõtke see Orleansi neitri kinni.

Aurora [tahab põgeneda, neli poissi piirawad teda ümber, ta karjub.] Ah. jumala pärast. Mitte wägivalda! Halastage minu peäle!

Fritzi. Olge mureta! Küll halastatakse!

Kaswandikud [naerawad.]

Aurora. Mitte nii metsikult!

Fritzi. Meie oleme aumehed, teiega käidakse nii auustawalt ümber nagu see teie wanaduse kohane on! - Wiige ta ära! Siduge ta püksitrassidega katedri külge!

Aurora [xisendades] Püksitrassidega, mind? Oh!

Fritzi. Ja kui ta karjub, tõmmake trassid

keemini kinni!

[Aurora karjub, ta wüdarkse kāratsedes
ära. Fritzi lähed teistele järele ja panib kläs-
siukse kinni.]

Dunxel [tuleb, karwandixkudele] Post! Ins-
pektor! Aga kus siis minu öde on?

Fritzi. Seie õe wõtsime meie pandiks wangi!

Benjamin. Seniks kui teete, mis meie tahame.

Dunxel. Hinnus!

Usschoidja [tuleb, teatades] Inspektori härra!

10. etendus.

Dunxel, Inspektor Blauberg, Auerhahn,
usschoidja, Wilhelmine, siis Fritzi, Ernst,
Robert, Benjamin.

Inspektor [tulles Auerhahnile] Wäga ilus
Käin kerras... Köök, kelder, tagawara ait...
Käin... Seie olete mind kuus korda neid
mumiseid mööda wedanud.

Auerhahn. Wabandage... ma arwain, ins-
pektori härra tahab kööki sagedamini
näha, et waadata, kas köögitudrukud tööd

teavad. Kõõgitüdrukuid ei jõua küllalt
wahtida.

Inspektor. Ja, noori kõõgitüdrukuid -
aga nii wanni, tähendab, need teavad
isegi, mis teha.

Auerhahn [tekitab kõõgitüdruid ära]

Inspektori härra... wabandage. kõõgitü-
drukud peawad wanad olema... poiste
pärast. Uskuge, inspektori härra, uskuge...

Inspektor. Keun... keun... aga nüüd tahan
ma wimmaks ka midagi muud näha
kui wanni kõõgitüdrukuid.

Auerhahn. Wast sauna... haigemaja...
chx uskheidjat, selle seisuse chet...

Inspektor. Pärast pärast. Keige päält
kaswandisud.

Auerhahn [wäga kohmetult]. Kuidas? Hm!

Ja kaswandisud... ja... ja...

Dunzel [tuleb temale appis]. Inspektori härra,
mul on wäga kahju, kaswandisud on haig-
tusemarsil.

Inspektor. Täna, reedisel päewal?

Auerhahn. Just sellepärast, et reede on.

Inspektor. Opejabaani järel peavad harju-
tused ometi neljapäewiti.

Auerhahn. Wäga õige. Just sellepärast, et
neljapäew on! Subage, et ma teile wahepääl
meie eeskujulikuks unehoidjateks esiteks:

härva Pappelberg. selle riisuse ehe.

Inspektor. Wäga rõõmustaw! [Auerhahnile]

Ah, seda olete mulle juba kolm korda esi-
telenud.

Auerhahn. Wast haigetalitajat? [Hüüab]

Preili Wilhelmine! Preili Wilhelmine!

[Säheb unse poole inspektori juurde, ilma
et ta seda näeks, kes unsest tuleb] Preili

Wilhelmine Weiss, selle riisuse ehe! [Nüüd

waatab ta ümber ja näeb, et ta kojameest
on esitelenud, kes parajasti unsest tuli, hüüab
nüüd weel kord wihast pilku kojamehe poole
heites ja teda eemale tungates] Preili Wilhelmine!

Wilhelmine [tuleb] Tõie soovite?

Auerhahn [temale] Pot! [Inspektori] Meie
haigetalitaja preili Wilhelmine Weiss, selle

seisuse che,

Inspektor [enele.] Tulise pihta, peenise
mannel!

Auerhahn. Tere tage inspektori härrat, preili
Wilhelmine!

[Wilhelmine teib kriksu]

Inspektor. O palun, palun... väga rõõ-
mustaw preilit tundma õppida. [enele.]

Tulise pihta, isuärataw tüdruk!... [Kõ-
wasti.] Tõesti rõõmustaw... wainustaw pli-
ka...

Auerhahn. Selle seisuse che!

Dunxel. Kaswandikud on temaga väga
rahul.

Auerhahn. Üliwaga!

Inspektor. Arusaadaw! Peab päris lõbus
olema sinu haigeks jääda.

Auerhahn. Martse aru!

Inspektor. Kuudas?

Auerhahn. Palun, mitte midagi!

Inspektor [enele.] Isuärataw tüdruk!

Wilhelmine [enele.] Küll wanamehel on

57.

armuhaiged silmad!

Inspektor [unustab ennast, Auerhaanile.]

Isuärataw! Kas wõi hammustat!

Auerhahn [kes arm ei saa.] Kuidas?

Inspektor [parandab ennast.] Ma tahtsin
ütelda... ja... ja mis ma tahtsin eneti
ütelda.

Auerhahn. Seda ma ei tea!

Inspektor. Seda teie ei tea... mina ka mitte
õige. Kaswandikud... Kaswandikud on siis
harjutusemässil?

Auerhahn. Sest et reede on!

Inspektor. Kõik?

Auerhahn. Ja, kõik!

Fritzi [tasa Augustile ja teistele.] Nüüd hark-
kame läbirääkimisi pidama. [Astub nelja
poisiga wälja.]

Inspektor [näeb poisid.] Ja need sääl?

Auerhahn. Need sääl... ja... need sääl,
sääl need...

Dunkel. Need on eh... eh...

Inspektor. Jean juba! Karistuse alused!

Peavad istuma!

Dunzel. Inspektori härra meistavad kõik ära aravata.

Auerhahn. Inimestamisewäärt teraw arusaamine. [Eesel] Kõle eesel, see inspektor!

Inspektor. Ainult viis trahvitud nii suure hulga õpilaste seast! Aukartus. Tähendan selle pääle omas aruandes ministeriumile kiitusega! Publi, direktori härra!

Dunzel. Siiga lahke!

Auerhahn. Eesel, ma ütlesin ju.

Inspektor. Kuidas? Paris õigus!

Auerhahn. Palun, ei midagi! Ei ütelnud midagi.

Inspektor [Fritzile, kes teiste peirtega ennast sõjamehelikult üles oli seadnud.] Mis klassis teie olete?

Fritzi. Omas klassis!

Dunzel. Aga karwandix Fritzi!

Inspektor. Noh? Kas ta ei ole omas klassis?

Auerhahn. Palun... müdugi... müdugi...

Inspektor. Siis wartas ta ju päris õigesti! [Fritzile]
Ja mis te õpite?

Fritzi. Seda, mis ma pärast ära unustan.

Inspektor. Bravo! Wäga häa! Kuduwaart,
direktori härra! Poisil on täieline selgus
enese kaswandiku üles ande üle!

Fritzi. Merewooli kaswandik on niisugune
inimene, kes mitte midagi ei ole ja kellest
kõik wõib saada.

Inspektor. Bravo! Kuduwaart, härra di-
rektor! - Ministerium paneb ajaloo õppimi-
se peäle suurt rõhku. Kuidas sellega
lugu on?

Dunkel. Wäga häa!

Inspektor. Olete teie juba uueajani jõudnud?

Auerhahn. O, veel palju kaugemale.

Inspektor [Fritzile]. Noh siis, mis te teate...
e... [mõtles järuli] mille restauratsioonist
ütelda?

Fritzi [rimbatures]. Restauratsioonist. [Käbe-
mata]. Restauratsioon on koht, kus kallid
raha eest wähe süüa saab.

Inspektor [vaheaja järele] Kiidusväärt,
direktori härra! See vastus on küll wale,
aga temas on palju tätt. Olen väga rahul.
See saate kiitusekirja!

Fritzi [ja teised neli kaswandikku] Inspek-
tori härra elagu!

Kaswandikud [klariss] Maha Auerhahn! Ära!

Inspektor [vaatab inestades ümber] Mis
see oli?

Auerhahn [kimbatuses] See... see... palun, inspek-
torihärra... [uttu] see on maja!

Inspektor. Imelik akustika!

Auerhahn. Sest et reede on!

Inspektor. Ah, minu armsad kaswandikud,
teie võite minna. ja mina lähen ka!

Fritzi [ja neli kaswandikku] Inspektori härra elagu!

Kaswandikud [klassis] Maha Auerhahn! Ära!

Inspektor. Hm! Tuba jälle? Imelik akustika!

[Paneb käe turus suu ette ja hüüab naljakalt taga-
poole] Hohoho! [kuulab] Selle päale kaja ei
wastu!

Auerhahn [wäga kimbus] Wist on midagi katki.

[Dunkel tõukab teda] Wabandage... ma tahtsin ütelda... et, kui kooliinspektor kõneleb, keegi wastata ei julge, isegi kaja mitte!

Inspektor. Imelik akurtika! Kahju, et midagi katki on.

Auerhahn. Me lareme ära parandada.

Inspektor [jätab jumalaga] Minu härrad...

[Wilhelminele.] Mu preili! [Enesile] Gulise pilhta, isuärataw tüdruk...

Dunkel. Inspektori härra olivad rahul?

Inspektor [unustab ennast] Kas wõi hammusta!

Dunkel. Kuidas?

Inspektor. Ma tahtsin ütelda... wäga rahul... üliwäga rahul, armas direktor! [Sahel. Auerhahn ja Dunkel tahawad teda saata] Palun, palun, jääge aga! Ärge waewake ennast!

[Näitab Wilhelminele pääle] Preili saadab mind kuni wankrini, palun!

Wilhelmine [teib kuisu] Inspektori härra, suure rõõmuga!

Inspektor [waimustusega] Suure rõõmuga!

[Parab temale ära minnes käe] Siis teie olete

haigetalitaja? Wäga crutow elukitse! Ma imes-
tan, et teie selle juures nii priske wälja näete!

[Sahab teda põsert näpistada, Wilhelmine
lööb talle käe pääle, siis mõlemad ära.]

[Kusehoidja ruttab, milts käes, wärawa juurde
jäab seisna, kuni inspektor ära on. Auer-
hahn ja Dunkel lähewad naljakate kumardus-
tega kuni wärawani ühes.]

Fritzi [kui inspektor ära on] Teie kuulsite..
maha Auerhahn!

Auerhahn Ma kuulsin, aga ma ei saanud aru.

Fritzi Noh, see on ameti wäga lihtne! Teid kihuta-
takse minema.

Dunkel Nii kaugele meie veel ei ole!

Fritzi Siis määsime meie edasi. [Fritzi ja kõik
kaswandikud I. klassi ära, ust kinni pannes.]

[Trumpetite häälid näitelswa taga.]

Dunkel Mis see siis on?

Wilhelmine [tuleb] Puleksäitsemehed, kes harju-
tusele marsiwad.

Dunkel Puleksäitsemehed? Ha! Üks mite!

[Ära]

Fritzi [karjub] Maha Auerhahn! Ära!

Kõik kasvandikud, Ära!

Wilhelmine (Auerhahmile) Miss pärast tahetakse
sind ära ajada?

Auerhahn. Wast on meie waherkoost sindagi
märgatud?

Wilhelmine. Rumalus, siis aetaks mind ära!

Auerhahn. See oleks mulle väga armas! [Kõvesti
kärsitult] Woh, siis on wist mõni teine põhjus!

Wilhelmine. Kui sina ära pead minema, Theo-
dor, siis lähen ma ühes sinuga!

Auerhahn [enesele] Nagu ritt! Sellist ei saa
ma isegi lahti.

Ukseheidja [tuleb] Direktori härra pitsimeestega!

// etendus

Endised. Dunkel, Bernhard [univormis] Tule-
tõrjujad, ukseheidja, inspektor, Aurora, teenijad,
Fritzi, kasvandikud.

Nõ 9. Finale.

Tuletõrjujate koos.

Kõik eest! Kui kiirel marsil tuleb wahuwa pitsi-
mees

Me hilgwat mundrit kanname
Ja uhkelt ennast näitame!

Ning pitsiwanker see väib ikka
kõige ees.

Ja kui siis pitsist laseme,
Siis rõhkute!

! Seevord ainult naljaks nii

Lasti meid siia jalutama,

Et siin peiste naurusi

Natuke weega jahutada! :|

Sest viies marsis tuleb walwa pitsimees

Me hilgwat mundrit kanname

Ja uhkelt ennast näitame!

Ning pitsimees see väib ikka kõige ees.

Ja kui siis pitsist laseme,

Siis rõhkute!

Ja, ja, me wõlvad pitsimehed ikka olene!

Bernhad. Siin abi leidma peab,

Kuid wähe oodake,

Pitsimees juba seal

Siin korra jalule!

See on ju wäike asi,

Kui näpu staast lääs!

[Kaswandikkude risa.]

Dunzel. Kuulake, sääl on wastupanejad!

Bernhard [kaswandikkudele]

Waike! Ja wälja!

Se jämprikad,

Kis kisawad!

Sin pole nalja!

Fritzi. Ei, ei! Ei, ei!

Kas kõik wõi suureme!

Bernh. Oi tuline!

Silmapiisk kõik säält wälja!

[Komanderib]

Kesed murdke riis!

Auerh. Sin aitab teine wiis!

Post! Kuulake

Wind natuke:

Ma wain teid õpetada,

Kuidas mässu lõpetada!

Bernh. Woli annan teile rätte!

Auerh. [hosa] Kawaluse wotan ette!

Unsch. [tuleb, Dunzelile.]

Ma teatan härrale . . .

Dunxel. Ja?

Ukseh. Inspektor tuli meest' vaatama!

Dunxel. Talle tagasi, ohjundas küll!

Nüüd ari hull!

Auerh. Inspektor on üks wana pagan!

Dunxel Kuu ta luugu näeb, lendan nagu hagan!

Inspektor [tuleb]

Pardon! Ah! Siia jäi wist küll

See wihmawari mul!

Dunxel. Siis otsge ruttu!

Auerh. Ja warsti käes on teil

Si ta kaw, sest pole juttu!

Fritzi [axnal] Nüüd laske kuulda korraga

Inspektor meie laulu ka!

Dunxel. Nüüd lendan sinna nagu tolmu!

Auerh. Et kuulda poleks karjumist,

Siis laulan ma! Ja teie kolm!

See aitab wist!

Fritzi ja karwandikud

Siin see ninaräth pühaks märgiks

meile jäägu!

61.

Õigawest waenu koolile wanne!

Ja ülewaatajad need kõik hukka niid

saagu!

Põlgtuse wärgiks

Jäagu meil märgiks

See taruunäht!

Ja, koolipõlwe wiikame!

Wiikame!

Auerhahn, Dunkel, Wilhelmine, usksehoija,

Bernhard

Kool hõisates terwital,

Sauldes seda kuulutab,

Wäga auus inspektor!

Seda kuulub ühtlasi

Rõõmsal meel midugi

Ka direktor.

Me

Kool hõisates terwital,

Sauldes seda kuulutab,

Et te tagasi,

Päris tõesti!

Kõrgesti auulis inspektor,

Teid lauldes terwitab õpilaste koor!

Teid tänane,
Sert et tulite!
Tänane!

Aurora [axnal] Kuule mind, o armas wend!

Heia ja kaitse

Su nõrka õekent!

Oh õnnetu!

Ah! Kallis, kallis weinäake!

Heia kaitse nüüd

Su waest õekent!

Su õekent!

Imp. Aitäh! Aitäh! Aitäh!

Ma tänan teid!

Aitäh! Ainus direktor!

Mis pürgu lärm ja kole sõara?

Se päris kohmeti, direktor, utelge?

Mis sääl on sees-se wõtab kas wõi rõwad ära!

Dunkel [kaab liikut]

ah, miks weel küsite!

Auerh. Pühja nutu!

Nad warstigi

Wagari! [Pähtsalt]

Ma küsin viimast kerd:

Annate alla ruttu?

Kaswandisud, Ei! Ei! Ei!

Auerhahn [Kromanderib]

Sis nüüd walmis pumbatorud!

Puletrijjad, Silmapilk!

Na oot'

Se põisilõrud! [Kromanderib]

Walmis nüüd! Saas kaib!

Puits pandakse kaimajajuhit wee joga klassi pilhta.]

Fritzi Oi pidage!

See tuli on ju lige

Ja on tige

Ja paha,

Säeb maha!

Meid päris punuks pritsite!

Me langeme!

Kaswand, koer Me langeme!

Fritzi [annab direktorile lipu ära]

Süü meie lipp, wõtke see!

Me soowime

Alha anda

Ja kaastust xanda!

Inep. [kõneleb] Ministeriumi nimel olate teie kõik sellest
koolist välja heidetud, häbiga minema kihutatud!

Fritzi. Kas teiert?

Ei väänd ial mõelda meel,
Et saab sarnast rõõmu veel!

Kui ka võtab siunata

Papa ja mamma ka...

Olgu pääle, otsas siin

Wihatud koolipiin!

Wangikoda, tervist sul!

Rõõmus meel kangest mul!

Kasw. Ei väänd ial mõelda jne

Fritzi [aewastades] Tshi! Tshi!

Shiul range nohu nüüd,

See kõik on pritari süüd!

Hatshi! Tshi!

Kind läbi nisutas

See kole clukas!

Hatshi!

Kaswand. Hatshi!

Kõik. Tshi! Tshi!

Shul range nohu jne.

[esriie.]

Teine waatus.

Kästi siseseatud muin Bernhardi juures
Kaardimängu laud, pianino jne.

1. teendus

Inspektor, Dunkel, Bernhard, Auerhahn,
Woorad, hiljem Wilhelmine, Aurora.

[Inspektor ja Dunkel istuvad laua juures
ja mängivad kaarta.]

Bernhard [astub Dunkeli juurde] Noh, minu
härрад, kuidas on? Kes waidab?

Dunkel. Inspektori härra. on mind juba
kaks korda hümaks teinud... mängib toredasti.

[Sasa Bernhardile] Sumala wiletsasti mängib
ta, ma laseu teda wõita... illeilase janki pärast!

Auerhahn [tuleb saalist] Wabandage, härra
Bernhard, ma otsin preili Mizzi, ma tahtrin
teda järgmiseks kaduljeks paluda.

Bernhard [lahkelt] Mizzi on omas toas, talle
juhtus kleidiga wäike äpardus... keegi kohmetu

tantsija... ta tuleb varsti! [Waatab mängulaua
pääle] Härradel ei ole ju midagi juua! [Auer-
hahnile] Wabandage! [Hüüab ära minnes] Preili
 Wilhelmine! Preili Wilhelmine! [Ära]
Auerhahn [enesele] Wilhelmine! Oh taewataat!
 küll see on elu! Pöörane mõte minu tädi
 poolt Wilhelminet siia söögi ja joogi korral-
 dajaks seewitada! Kui Wilhelmine haisu
 ninasse saab et minatäna õhtu siin eunst
 ära nihlan. Puh! Päril suum hakkab selle
 mõtte juures! Shampanjeri... klaas shampanjeri!
 Pöörane mõte tädi poolt! [Ära saali]

Inspector [leeb] 27, 29. 9

Dunxel. Inspektori härra, teil on päris usku-
 mata õnn! [Pöuseb üles] Kui palju ma siis
 wälgu olen?

Inspector [on rehkendanud] Teil ühtesekku
 eh... 17 marka 46 penni. Oige? [Kütab arwusid]

Dunxel. Oige! [enesele] On küll ainult 12
 marka... aga ma lasen ennast tüssata ja
 maksan üleilase jandi pärast! [Kewasti
maksab] Siin on, palun... 17 marka 46 penni!

Inspektor [täuseb rõõmsalt üles ja pistab raha taskusse] 17. 46. Tänan! Ja nüüd, kus mäng lõpetatud, võin ma teile ütelda, armas direktor: Teie mängite veera kombel viletsasti!

Dunkel, Sa teid, inspektori härra, on see kombel õnne.

Inspektor [haawatult] Sea! Subage! Sea! Hm!

Dunkel [naerdes] Wabandage, unelik inspektori härra, ma võtan oma sea tagasi, kui teie oma veera tagasi võtate!

Inspektor [naerab] Naaljahammas! Hahaha!

Häänelega! [Raputab Dunkelit kätt, näeb

Wilhelmine't] Ah, Wilhelmine! [Dunkelile] Par-

don... Kaardimäng äratas söögisu... [Waatab

Wilhelmine peole.] Kas wõi hammusta! [Läheb

tena juurde.]

Dunkel, Wäga ahne inspektor. [Läheb ära]

Inspektor, Priili...

Wilhelmine, Mis inspektori härra soovivad?

Inspektor, Lõka seda, mis mäitsew [täheendusega]

hammustada! [Räägib täie süuga.]

Sis ja nüüd... [Wõtab laua päält klaasi,
juob, põletab suu ära] Tuhhat ja tuline!

Wilhelmine See on kuum punsh!

Inspektor [rittu sosistades.] Mitte nii kuum
kui minu tundmused teie vastu! [Juob] Su-
malik olekus!

Aurora [kes mõlemate wahel oli astunud ja
maiusarju wõtnud, arwab seda enese kohta]

O, teie meelitaja!

Inspektor [lõikusalt.] Sice vastu peab melita-
jaks saama!

Aurora [enesele.] Oli see nüüd meelitus wõi
häbematus? [Kõwasti] Inspektori härra,
teie käsi! Ma pean teid mõne sõbraga tutta-
waks tegema!

Inspektor [enesele, wastumeelt] Ei saa kunagi
Wilhelminega kahexeri olla! [Kõwasti

Aurorale.] Pardon! [Läheb Wilhelmine juurde,
paneb oma klaasi ära, tasa.] Tääge siia,
ma tulen warsti tagasi! [Pakub Aurorale
käewarre.] Palun, aga aurruga! [Rittu temaga
saali.]

Wilhelmine [üks, paneb näuu ära] Kas sa tagasi tuled wõi mitte, on mulle täiesti ükskõik. Mul on hoopis teised walud! Auerhahniga on midagi! Aga mis? Teenijad tüdrukud ütlevad, preili Missi kihlawad ennast täna ära! Aga kellega? Auerhahniga? Rumalus! Ja ometi midagi on õhus! Käda sulle, Auerchs, kui... Ma pean teda walwama. [Ära saali.]

2. stendus

Bernhard, Missi, siis Max

Bernhard [tuleb Missiga teisest uksest paremalt poolt.] Noh, tule, Missi, lase ennast waadata.

Missi Palun, papa! [Seab ennast tema ette üles ja pöörab edewalt ümber.] Sünnib hästi!

Nüüd mine saali ja ole häwa. Auerhahniga vastu õige lahke, mitte üm uinakas nagu enne.

Missi [nutuselt.] Ah ja, papa.

[Kohistamine esimese ukse taga paremat kätt.]

Bernhard Mis see siis on?

Missi See on Fritz, kelle sa künni panid. [Paludes] Papa!

Bernhard [hüüab ukse poole] Pahu sääl sees
 [Mizzi] Ma pidin ta ju kinni panema, niika
 aru kui inspektor, direktor ja Auerhahn riu on
 see oleks ju midagi päinlik!

Mizzi Waa see päris! Sa tantsib nii häameelega
 [Kolin] Papa! [Puhk] Mine, papa, lase ta
 wälja!

Bernhard [hüüab ukse poole] Fritzi, ära
 wihasta mind, ma ei saa sa mitte riu-
 täitgi süüa.

Heäl [näitelawast, jät] Lase mind wälja,
 ehk ma hurpan teki akna!

Bernhard [läbi ukse kõneldes] Anmal on
 raudwäre kes. Weel üks sõna, nadikael, ju
 ma laseu sind keldrüsse kinni panna

Mizzi [paludes.] Aga papa, ära ole sinu ti ni
 wali!

Bernhard [waljult.] Pagana pihta, niika on
 küllalt! Wait! [Pehmelt] Mine, laps, et ei
 häwra Auerhahn üles ja ole tema wastu
 lahke...

Mizzi [mehis] Ah!

Bernhard. Mitte wastu rääkida! Kui Auer-
hahniga asja ei saa, siis jätan sind wanaks
kudrunuks. Max küta emal pääst wälja.
Seda ei saa sa mitte. ilmasgi! Ja miid
ole meistlik ja anna mulle mure [suudleb
teda] ja mine saali. [Ära saali.]

Mizzi [unsi, ohkab sügawasti.] Ah! [Kange-
kaelselt.] Ma ei taha mitte! Ma ei wõi mitte!
Ma ei wõta teda mitte, seda Auerhahni! Ei!
Max ehk mitte keegi!

Max [ilmub etewaathikult äraussel.] Mizzi
minu magus Mizzi.

Mizzi [isoomsalt.] Ah, Max! Kui rõõmus ma
olen, et teie. [Ornalt.] Armas Max! [Puttab
tema juurde, nad annawad üksteisele näht,
sõestades.] Pst! Saal on rahwast täis.

Max. Ma tean, ma kuuran juba kaua aega
aia. Kas Auerhahn on siin?

Mizzi. Oh, sellele ei lähe mina mitte. ilmasgi.

Max. Noh, ma teen häid sõnumid. Weel
rääkisin ma Fritziiga.

Mizzi. Fritz on siin! Ja wisati koolist wälja

ja pandi siis kinni.

Max. Kinni? Pritzi oli minu ainuke lootus.

Mizzi. Ah Max! Meie jaoks on ainult üks abinõu, et koos elada. ja see on: koos surra.

Max. Tore! Aga ma loodan, meil leiame mõ-
ne lihtsama abinõu, müüdugi, kui teie
mind armastate.

Mizzi. Oh, ma armastan sind kõigest südä-
mest!

Max [õnnelikult]. Saie ütlete mulle sina? O,
täna.

Mizzi. Ma ütlen teile sina kui oma tulewa-
sele mehele.

Max. Mizzi! Kallis Mizzi! [Suudleb teda.]

Kui pööraselt magus maitseb niisugune
esimene müru, [suudleb teda veel] tohoo,
teine veel parem, siis muidkui edasi.

N° 8. Duett.

Max. Mizzi

Max

Mizziine,

Kullake,

Ma kirjutas annan sulle:

Alati

Kindlasti

Jään truuks mina sulle!

Mizzi. Uhelda

Kirjaga

Ei waja pole sulle,

Muudugi

Alati

Sa armas oled mulle!

Mine poeg oled sa

Ei ühtgi teist ilmas ma küll ei taha

Jaseda wannun ma,

Et sind ei jätä maha!

Max. Saatusel

Mu kare tee

Kaht südant tahab ühest lahutada,

Kuid usume

Õnnesse,

Et armastus võib üks kord meid ühendada!

Me seda kindlasti teame,

Et arm on suurem õnn sin churajal,

Sest julgesti loodame,

Et paari saame peats el ajal!

Mizzi. Kalline!

Max. Mizzine! jne.

Mölem. Sa armas mul!

3. stendus.

Max, Wilhelmine, siis Fritzi.

Wilhelmine. Wabandage.

Mizzi. Ah! [Loorseb ära.]

Max [enesele]. Kui see ära lobiseb, oleme kadunud! [Wilhelminele]. Preili, teie juhtusite rogemata nägema, kui...

Wilhelmine. Noh, mis sääl siis imet on, kui peigmees oma pruuti suudleb?

Max. Peigmees?

Wilhelmine. Noh, teie olete emeti preili kihlatud peigmees?

Max. Kihlatud... muidugi... aga mitte awalisult, mitte Mizzi isa poolt walitud; see on kahjuks keegi Auerhahn.

Wilhelmine. Auerhahn? [Wihasel] Oh sina habemata kelmi!

Max [kohmetades]. Kes? Mina olen kelmi?

Wilhelmine. Ah, mitte teie... Auerhahn! Kas te teate, et see Auerhahn juba aastate eest mind ära võtta lubas? O need melhed!

Max. Seid. [Enesele] Sure! [Süües teonis] Wabandage, ma ei saa ma haiget kohta punitarim.

Wilhelmine. Sest vastuseks! Niind teeme ühise plaani Auerhahni vastu...

Max. Suis teie mulle võimalikuks kõigepäält Fritziga peaaegu inimopiliku kõnelda!

Wilhelmine. Seda ma ei või ilma härra Bernhardsi lubata.

Max. Kõige! Fritz'i lubas Auerhahn mis võt-
mist igal tingimusel nüüja ajada.

Wilhelmine. Ah, see on teine asi! Suis peate temaga nõu saama!

Max. Aga kuidas? Kus? Kuidas?

Wilhelmine. Kohe! Siis! Fritz... siin! siin!

Sina isa käskis mind talle... ühessa õhtu-
sõõki viia. Oodake, ma tein wõtme

Max. O, teie olete ingel!

Wilhelmine. Aga kättemaksija ingel! Ja Auer-

hahn peab minu tulist mēõka tända saa-
ma! [Kõwaskiulu märk] [Ruttu ära]

Max [üksi] Wäga tragi naene! [Sahub unse
juurde, mille taga Fritzzi rinnison, hüüab tassa
ja koputab] Fritzzi! Fritzzi!

Fritzzi [nätesinte taga] Kes hüüab?

Max. Mina olen, Max!

Fritzzi. Sina? Papa pani mind rinni!
Olen nälgane xui hunt Mul on hele tühi
xui hundil!

Max. Sa saad warsti õhturöögi!

Fritzzi. Hurrah! Kas Mizzi teeb?

Max. Ei! Waid - müüd ma ei teagi, xuidas
selle kättemarxjaingli nimi on! [Kõwasti]
Ah, säält ta tulebgi!

Fritzzi. Kes?

Max. Oota aga!

Wilhelmine [tuleb kandelauga, mille pääl
pudel weini, klaas, toit.] So, hoidke rinni!
[Annab kandelauga Maxi kätte]

[Max paneb selle laua pääle]

Wilhelmine. Sa müüd linnunene peurist wälja.

Teel ukse lahti.]

Fritzi [terjubab wälja] Waba! Wiimaks emeti waba! Ja selle cest olen ma sulle tänu wälga!

Max. Ei! Preilile!

Fritzi. Selle cest pean ma teile tasu andma!

[Watab tema pää näte wahule ja sündleb teda]

Wilhelmine. Aga Fritzi! Fritzi!

Max. Fritzi! Ole meistlik! Meil on ainult paar minutit aega!

Fritzi. Kuudas? Kas ma siis päris waba ei ole?

Wilhelmine [kes kandelaua on wõtnud] Ei!

Wie minuti pärast pean ma teid jälle luku taga panema. Ni kaua tahan ma teie isa kinni hoida, et siia ei tule! [Ära]

Fritzi [hüüab talle järele] Wangiwahit! Ma pistan plehku! [Sahab ära jooksta]

Max [heiab teda kinni] Fritzi, ole meistlik. Kas tead, et Mizzi tänä Auerhahniga ära kihlatakse?

Fritzi. Oh! See ei tohi sündida!

Max. Kuudas weime meie seda taxistada? Auerhahn saab kõin tegema, et kihlus

inimeste hammaste alla sattub, nõnda et Mizzi enam ei ütelda ei wõi.

Fritzi. Selle poisi poolt uun ma kõine!

Max. Näed sa!

Fritzi [häkitselt] Max. . . siis on ainult üks wartuabinõu olemas!

Max. See oleks?

Fritzi. Sa pead Mizziga putku panema.

Max. Kas sa hull oled? Kõrte armeti. . . see skandal!

Fritzi. Seda on meile just tarwis!

Max. Aga noore naesterahwaga ei piisteta mitte nüsarnati putku. Kuhu ma siis Mizzi pean wiima?

Fritzi. Kas sul siis mõnda tädid ei ole?

Max. See lähene küll! Aga . . .

Fritzi. Aga . . . aga . . . sääl ei ole midagi aga tada! Seie peate weel täna ära põgenema lähema rongiga.

Max. Kell 9, 40.

Fritzi. Ja! Muretse woorimees ja sota aia - wärawa juures.

Max. Ja Mizzi?

Fritzi. Küll ma selle cest hoolitsen. Ole mureta.

Max. Aga kuidas Mizzi teada saab, et ma
säälsolen?

Fritzi. Märgi abil. Mäara ära! [hõtteleb järele]
Kas oskad haukuda?

Max [haawatult]. Ma ei ole ameti mõni po-
litsei koer!

Fritzi. Siis mitte. Kas viisi kukkuda?

Max [teeb järele]. Kukkuk! Kukkuk!

Fritzi. Prawo! Olgu nõnda!

Max. Ja kuidas mina tean, et Mizzi mind
on kuulnud?

Fritzi. See kukub niasamati!

4. ctendus.

Endised. Wilhelmine, inspektor

Wilhelmine. Inspektor tuleb! Puttu sisse!

Fritzi [Maxile]. Kas ära!

Max [pool tasa]. Siis jääb nõnda. ma toon
woorimehe. [ära aeda]

Fritzi [hüüab temale järele]. Ja kuku! Kuku!

Wilhelmine. Nüüd ruttu sisse!

Fritzi. Wilhelmine, ma pean oma õega tingi-
mata otsuse rääkima!

Wilhelmine. See ei lähe mitte.

Fritzi. See peab minema, muu du kihlatakse
Mizzi Auerhehniga ära.

Wilhelmine. Jalgi! Aga kuidas pean ma...?

Fritzi. Sähke minu ja minu te toa vahelt üks
lahti. Wäti on säälpool es.

Wilhelmine. Olgu! Seeme. Müüd sisse!

Fritzi [kaelustab teda] Üks musu!

Wilhelmine. Sähke! [Saseb ennast suudelda]

Fritzi [aijatumdlikult, lausub hültega,
rahulikult.] Wäga häa, ainult natuke vähe
tuld.

Wilhelmine. Rohkem mul ei ole!

Fritzi. Veel üks!

Wilhelmine. Sähke, veel üks! [Saseb ennast
suudelda]

Fritzi. Saan ma siis veel ühe?

Wilhelmine. Veel kaks!

Fritzi. Hurrah! Veel kaks!

Wilhelmine [täusab tema sisse.] Kasige

risse! Keegi tuleb! [Panab naise ruttu lasku ja pistab wätine taskusse.] Küll oli seda aga raske rahustada. Oli ka wiimane aeg, [Ruttab teisest naisest ära.]

Inspector [tuleb saalist, waatab ümber.] Kees Wilhelmine on?

Wilhelmine [tuleb jälle tagasi.] So, see oleks korras!

Inspector. Ah, sääl ta on! Üks sõna, preili!

Wilhelmine [jäab seisma.] Teie soovite?

Inspector [waatab ümber.] Ma tahan teile wiimase ütelda, et ma teid misuguse tulega armastan, mida ma isegi ei oleks uskunud. Ja teie...

Wilhelmine. Mina? Ma lükan Teie awalduse misuguse uhkusega tagasi, nagu seda isegi ei oleks uskunud.

Inspector. Ja selle arusaamata uhkuse põhjus?

Wilhelmine. Ma armastan kedagi teist!

Inspector. See ei tee midagi!

Wilhelmine. See teine on aga hästi noorem!

Inspector. Ei tee midagi! Ma olen sellega

karjunud.

Wilhelmine. Aga mina ei karjaks teiega! [Sahab
ära minna.]

Inspektor. Wilhelmine, waadake, mis mul noor-
rusest ja iludusest puudub, seda on mul auru
ja ameti poolt rohkem. [Enesele.] Karandus-
sest ma ei räägi, meidu küsib ta minu
käest wõlgia! [Kõvasti Sahab temakäe alt
kinni wõtta.] Subage, et ma

Wilhelmine [püüab kõrwale] Midagi ei luba
ma!

Inspektor [haawatult] Ah, armastusest
teise wartsu! Oh! Ma tarun kätte! Kui ma
selle teise kätte saan, hammustan ma
tal kõrwad pääst!

Wilhelmine. Hammustate kõrwad pääst?

Inspektor. Hammustan kõrwad pääst!

Ei hakka enne hapu kapsidgi otsima!

Wilhelmine [enesele] Hm! See tobu wäib mul-
le wast karulik olla!

Inspektor. O, ma olen kui lõwi, kui mind
aritatakse!

Wilhelmine [ärkitselt lahkemalt.] Ma, kas see
ennast õige waadata, kõrbe laev, tahksin
ütelda kõrbe kuningas! [Waheaeq.] Ei olegi
nii paha!

Inspektor. Ma olen ilus lēwi, pardon, hirmus
kuri lēwi!

Wilhelmine. Teil on aga natuke wähe lahkca
lēwi jaoks.

Inspektor. Ma olen nimelt juba wanan lēwi.

Wilhelmine. Aga muidu - ei olegi nii hull.

Inspektor. Wilhelmine! Wilhelmine! [Sundleb
terwiliselt tema kōasa.] Kas wõi hammustas!

Wilhelmine. Pidage parajust, inspektori härra!

Parajust! [Wabustab ennast tema kōast.]

Inspektor. O, ärge rääkige minuga haigetali-
taja keeli!

Wilhelmine [õrna etteheitega.] Inspektori härra!

Inspektor. Nüüd olen ma ainult teil iliduse
inspektor, olen mees, mehekene, kurnutaja
tuwikene, kes oma kallineseli armulaulu
kurnutab [aimab tuwi häält järel]. Kurn-
kurr! Kas minu turteltuik ei tahaks tana

pisut puugu päitada ja nokakesest wahuwinnisse
kasta. Kas ta tahab?

Wilhelmine [edewalt.] Teie kutsute mind õhtu-
söögile, kui ma õigesti aru saan?

Inspektor. Minu turteltuikene wõtab mul sõna
noka otsast! [Wilhelmine teetab ennast tema
najale, nad hõljuwad] Meie räägime pärast,
kuidas ma teile kasulik wõin olla.

Wilhelmine. Täiesti õiglaselt ja auusasti?

Inspektor. Täiesti, täiesti auusasti! Muidugi
meista! Aga kuidas me kokku saame?

Wilhelmine. Sulge pärast pidu wassalis!

Inspektor. Mis? Wassalis?

Wilhelmine. Ja! Sääb teiste inimeste reas ei panda
meid tähele.

Inspektor. Ja - aga -

Wilhelmine. Olge mureta, ma tulen.

Inspektor [õhetades kogeledes] Wil. Wil-
hel - mi - ne.

Wilhelmine. Aga ainult selle kõrgimisega, et teie
kõigest jõuust püüate Auerhahni kihlurst
preili Mizziga taxistada!

Inspector Ma takistan! Aga mis pärast?

Wilhelmine Noh... noh... et ma ihte noort meest aidata tahan, keda Muzzi armastab ja.

[teisel teonil] ülepää, mis lähes teile korda mis pärast? Teie teate minu tingimust

Inspector Teil on õigus, mis lähes sulle korda mis pärast? Mina takistan seda kihlust.

Tahate kihla wedada?

Wilhelmine Kihla wedada?

Inspector Khe musu pääle!

Wilhelmine Otsaesise pääle!

Inspector Madalamalt! [Sundleb teda sinu pääle]

Aah! Weame kumme musu pääle kihla!

Wilhelmine Madalamalt! [Saganeb.] Pst! Poldanal!

Inspector Sius waksalis... Kurr... kurr!

Wilhelmine Ja, ja, muidugi! [Enesele] Woid kawa oodata! [Teib teda järele] Kurr-kurr!

Ja salaja! Pst!

Inspector Säiesti salaja! Muidugi mõista, juba minu pärast! Kurr-kurr! Puhat ja tuline!

[Santse sammul ära aeda]

5 etendus.

Bernhard, Mizzi, Auerhahn, Dunkel, Aurora, seltskond. Pärast inspektor Wilhelmine.

N° 9. Melodrama.

[Seltskond tuleb kokkisedes.]

Bernhard Pantu waheajal, laulab minu tütar teile midagi.

Mitmed. Ah ja, palun!

Mizzi [enesele] Ei tule mulle meeldegi!

Auerhahn [libedalt] Saalge mulle meelehääks, pieli!

Mizzi. Teile meelehääks? [Enesele] Põrmugi!

Bernhard [tasa] Mizzi, ma käsen sind laulda!

Mizzi [pahameelega] Ma tean needid.

Mitmed. Bravo! Bravo!

Mizzi [enesele] Sedawiisi saan ma Fritziiga kõnelda. Mis ta küll minuist peaks tahtma!

[Ara]

Dunkel. Kus inspektori härra on?

Bernhard. Ma arwan aias.

Aurora. Ta peab Mizzi laulu kuulma.

Auerhahn [libedalt Bernhardile] Palun

wäga... teie wabandate... teie preili tütar
on nõnda ütelda... ingel!

Dunke [wisaakalt.] Täiesti isa nägu.

Bernhard [naeratades.] Noh, ingel ma just
ei ole!

Auerhahn. Iseäranis on ta oma wenna nägu.
Mõlemate sarnadus on... wabandage... ma
ei leia kohast sõna... mõjub nõnda... Kuu
preili Mizzil mitte undruxit ümber ei oleks.

Bernhard. Aga tal on undrux ümber!

Auerhahn. Ja, tal on. Wäga sarnane!

Bernhard. Nu ja, kaksikud!

Aurora [tassib inspektori sisse.] Tulge inspek-
tori härra! Teie peate Mizzil laulu kuulma!
Smeeilus hääl!

Inspektor. Ilus... ilus... ilus... [E. wesele.] Wil-
helmine ei ole siin? [Näeb Auerhahni.] Ah,
noor söber!

Auerhahn. Mis inspektori härra käsewad?

Inspektor. Kuidas Mizzil teile meeldib?

Auerhahn. Oh! Kolledanti! Hullumoodi! Lu-
malix! Päwalix!

Inspektor. Oma wahel äeldud, ta on wanema-
telt midagi pärimud.

Auerhahn. Sean, sean! 100.000 marka!

Inspektor. Ah ei!

Auerhahn. Ah ja!

Inspektor. Noh olgu, ja! Ma annan, ta on waim-
liselt haige. Tema silmad on nii iselaadi nii
kindlusetat.

Auerhahn. Si tee midagi! Kui aga kaasa-
wara kindel on!

Inspektor. Mina ei wõtaks teda mitte!

Auerhahn. Teie mitte! Mina küll!

Inspektor. Kas teate, mina taewatan seda abi-
elu!

Auerhahn. See oleks lugu! Mitte miljoni eest!

[Enele] Wana eesel! Mis see temasse puutub?

[Väeb Mizzit] Ah, sääl on ju preili!

Mizzi [tuleb nootidega] Ma tein noodid.

Mitmed. Prawo! [Slawus]

Mizzi [enele] Fritzit tahab, et minachaviga
plehku pean panema! Kui ma kuidagi
süt saaksin ära kaduda!

Aurora. Kas te minu romansi kaasa teite,
armas laps?

Mizzi. Jaa, siin.

Aurora [wõtab noodi ja lähel klaveri juurde.]

Ilus [Klaveri juures.] Siis rahu!

Mizzi. Ma olen valmis.

Auerhahn. Rahu rahu! Preili hakkab laulma.

Inspektor. Mis siis?

Mizzi. Üks romans. „Paadimees ja lütsiproua”.
Tekst ja muusika preili Aurora Dunkelil poolt.

Inspektor. Dunkelil preili poolt! [Auroral] Teie
komponerite ka?

Aurora. Ma lõpetasin konservatoriumi.

Inspektor. Sellist peab küll kaua aega tagasi
olema!

Aurora. Romans on vanas stulis.

Inspektor [enesele.] Komponerija ka!

Auerhahn. Rahu! Rahu!

N° 10. Romans.

Mizzi. Sääl mäe otsas kõrgel wallil,

Mis ümber uhke lossi käib,

Sääl ööde wilub udul kallil.

Üks lassi-prona kurtma näib.
 Ta armast abikaasat oodab,
 Kes sõtta läinud armu ju,
 Kes kuulsaks saada kaugel loodab,
 Kel kaasas vägi määratu.
 Ah, ah - ohkab lassi-prona,
 Minu kaasa wubib kanna...

Ah, ah!

Süda mis sa igatsed?
 Mehe järel panitsed!
 Pralalala!

Max [aiast.] Kuku! Kuku!

Mizzi [ärevalt, eneselt.] See oli tema märk!
 Kuidas ma talle teada saan anda, et ma
 teda kuulsin?

Auerhahn [waatab esiti inentares ino pen-
 teri otsa, siis sellele Mizziga ühel ajal]
 Kust saadid teie siis kõhuraasija vete?

Mizzi:

Üks paadimees sääb lassi juel,
 See kuulis prona kurehust päält,
 Ta ronib sala üles, eel,

Ja nõnda tüstab oma häält:

Saijata ilmaaegsed ohked.

Oh, ilus proua, tule sa!

Meil ennetunnid saavad ohked,

Kui põgeneme minema!

[Aias Kuku! Kuku! "Mäng Auerhaini ja
inspektori vahel]

Proua rõõmustas siis endas

Paudimehe sülle lendas.

[Aias Kuku! "Mäng nagu enne.]

Kuku! Kuku! Kuku!

Sina mees? Oh jumal, ja!

Pralalala!

Suli hulga naestega!

Pralalala!

Kõik Bravo!

Inspektor, Wäga ilus! Kõige rohkem meeldis
mulle see suurepäraline koht: Kuku! Kuku!

Aurora, Imelik! Seda ei mäleta mina sugu-
gi komponerimud olewat! [Otsib nootides]

Max [näitelawa taga] Kuku! Kuku!

Mizzi [enesele] O mu jumal!

Bernhard. Ja, mis see siis tähendab?

Auerhahn. See romans saab kuulsaks. Seda
lauldakse juba uulitsatel. [Inspextori]

Wabandage, inspextori härra.

Mizzi. Ma arvan, see kukku - hime tuli saalist.

Bernhard. Kas ehk mõni muusikamees wast
seda nalja lubas? [Näitesinte taga tantsu-
muusika] Ah, nad mängivad juba jälle.

Tantsima härrased, tantsima! [Seltskond
ära.]

Mizzi [enesele] Nüüd wõi jalgi! [Puttal
oma tuppa, tuleb säält jälle rohe tagasi
kübara ja manthiga ja jookseb läbi aia-
ukse ära.] Nüüd minu Max'i juurde!

Bernhard [saali ukse pääl Auerhahnile.]

Teie tantsite ometi Mizziga?

Auerhahn. O tänan wäga... miidugi...
miidugi! [Otsib.] Aga kus on siis preili?

Bernhard. Si ole mitte enam siin? Ah, wist
saalis. Fulge, armas söber, otsime teie
pruut üles!

Auerhahn [vaimustatult] Minu pruut!

[Mõlemad ära.]

Wilhelmine [oli juba varemalt kandelauga sisse tulnud, vaatab Auerhahni poole ja lasel vihase karjatusega kandelauga langetada]

Pruut? Tema pruut! Sellest ei tule midagi wälja! Enne peab kõik ilm teada saama, et ta minu on ja et ta igal parajal juhtumisel mind ära wõtta on lubanud, lühidalt kõik! Kõigi mõistlik tüdruk ei lase oma kanda-aegset peigmeest nõnda nina eest ära näpata! See oleks alles ilus!

6. etendus

Wilhelmine, inspektor, Bernhard.

[Inspektor tuleb, kiri käes]

Wilhelmine [hormab tema kallale] Noh, teie olete aga peenikene mees!

Inspektor [häämelega] Ja, peenikene olen ma küll!

Wilhelmine Ilusasti olete oma siena pidanud! [Seeb teda järele]. Mina taxistan seda abielu! Midagi ei ole teie taxistanud.

Inspektor. Ma olen kõin see aeg taxista-
nud.

Wilhelmine. Aga mitte küllalt mõjuvalt!

Praegu kuulsin ma, et Misszi Auerhahni
põuut en. Tõie pääle wõib kindel olla.

[Kumardab arju üles wõtina]

Inspektor. Palun... palun... Ma käisin
praegu eeskojas ja kanteleerin toatüdrukun-
ga.

Wilhelmine. Ku ja?

Inspektor [kõnitab tema juurde maha ja
aitab nõunde tükisid kerjata.] Sunnepära-
line! Ja ütles mulle nimelt. [Soristab te-
male kõrwa sisse] Saake, ma aitan teid!

Wilhelmine. Ah, mind ei saa enam aidata!

Bernhard [saalist] Misszi ei ole kusgil leida!

Kus see tüdruk küll wõiks olla? [Käib Wilhel-
minet ja inspektori.] Kuidas, inspektori

härwa, teie? Mikina arwasin mõne teewi ole-
wat! [Kõin kolm kõnitawad maha.]

Inspektor [lustiliselt] Ei tee wigga! Just
paari minuti eest juhtus mulle juba see -

sama nali. Mõelge sineti, mina seisav es-
kojas, saäl tornab unest üks mees sisse
ja minu kallale, annab mulle selle kirja
ja postab viis marka pihku! [Naerdes] See mi-
mene pidas mind teinijaks! Wäga naljakas!

Bernhard. Ja see kiri?

Inspektor. Siin! Sa on teile adressitud.

Bernhard. Mulle? [Watab kirja, chinatab.]

Minu tütre käekiri! Oh! [Watab kirja lahtri,
tulib ettepoole, loeb enesele] „Armas papa!

Minu armastus on suurem kui kohusetunne.
Ma ei wõi Auerhahni mitte armastada ja
pögenen oma walitud mehega, Maxiga ära!
Anna oma Muzzile andeks!“

Inspektor [kes Bernhardi juurde oli huli-
nud ja üle selle öelu lugenud] Ai, ai!

Waata, waata!

Bernhard. Ah, see on ju hirmus!

Wilhelmine [tulib lähemale] Mis siis? Mis
on?

Bernhard [jämedalt] See ei puutu teisse!
Minge oma teed!

Wilhelmine [läheb tükkidega mis edis wälja, Bernhardi poole tagasi waadates]

No ja, no ja! Saewaisake, on sel mehel aga wusakust!

Inspektor Surteltuise, waksalis! Kurr-kurr!
[Semagawära saali]

Wilhelmine [inspektorile] Ah, jätkemind rahule! [ara]

Bernhard [tüksi, käib äritatult edasi-tagasi]

See puudus weel! Putru pannud! Kaugi!

Ma pean neile järele ajama... [Sahab

minna, jääb seisma] Aga kus ma neid

leian? Hull kimbatus! Mis ma

nüüd teen? [Mõtleb.] Hm! Kui-

das oleks, kui ma... Keis imi-

mered imertawad kaksikute sarna-

duse üle!... Fritzi peab mind sellert

piigist wälja aitama. Sa peab Mizzi wana

seelikku selga ajama... üks walge kleit

näeb nisama wälja kui teine... Fritzi

peab Mizziit mängima! Nii lähel! [Put-

tab Fritzi ukse ette] Fritzi, tee lahti!

Fritzi [näiteseinte taga] Aga papa, ma ei saa ju mitte, wäti on Wilhilmine käes!

Bernhard. Pöle wiga, ma lähen Mizzit tuppa ja murran wahukse maha, kui terwis! [Ära]

7. stendus

Auerhahn, Dunkel, Aurora, pärast inspektor

Auerhahn [tuleb] Mizzit ei ole kusgil leida... see on tõesti... [Puttab ära aeda]

Dunkel. Haljaks noor tütarlaps, mängib meiega peidumängu!

Auerhahn [Auroraga aia] Tädi, kas teie Mizzit ei ole näinud?

Aurora. Ei! Ta ütles ju enne siin.

Inspektor. Ah, sääl teie oletegi! Kahetsenise wäärt noormees... kes oleks seda ette arwata wainud...

Kõik kolm [inestades] Mis siis?

Inspektor. Kes oleks selle hästikaswatatud hästikaswatatud tütarlapse poolt seda uskunud?

Kõik kolm. Aga mis siis?

Inspektor. Ja kas teie siis ei tea veel?

Auerhahn Muidu meie ei küsiks ju.

Inspektor. Muzzi on nüüdsama ühe noore mehega plehku pannud!

Dünnel, Aurora. Plehku pannud?

Auerhahn [ägedalt] Palun wäga. see on wõimata!

Aurora. Ma arwasin ikka midagi sellesarnast! Tema wanuselt oleksin mina ka plehku pistnud.

Inspektor [tasa] Pot! Onnetu isa!

Bernhard [Muzzi toast, enesle] Fritz on nõuus, ta paneb emale Muzzi riided selga!

Kein kolm [ünsteise järele Bernhardile]

Onnetu isa!

Bernhard. He?

Auerhahn. Teie wabandate juba, aga selle järele, mis ma kuulsin. ∴ pean ma katjuse teie tütre kät tagasi lükkama.

Bernhard [enesle] Ja teab! [Kogub ennast.]

Ja, mis te siis kuulsite, armas härra? Mis te tahate öieti?

Auerhahn. Ma tahan teada, kus preili praegu

on!

Bernhard [rahulikult.] Mizzi? Omas toas! See on pääwalu!

Dunzel, Aurora. Kuidas?

Auerhahn. Mind te mina pidi ei wea, mind mitte! Õnnetu isa, ma tean! Mizzi on ühe noore mehega - hüt [plehkupeetmise märk] ja mis selle asja juures kõige kurwem on, see noor mees... ei ole mitte mina!

Bernhard. Ah, see on liig! Teie julgete mulle... Aga meie teeme sellele inetule kahtlusele lõpu!
[Hüüab Mizzi tuppa.] Mizzi, tule wälja!

Mizzi [näiteseinte taga] Kohe, papa!

Aurora. Tema hääl! Ta on siin!

Auerhahn [tornab inspektori kallale.] Inspektori härra!

Aurora [uisamati.] Inspektori härra!

Inspektor [Aurorale.] Teid ma just ootasin!

Auerhahn. Teie olete minu tulewase naese aum kahtlustanud.

Aurora. Kompromitteritud! Härra inspektor, Teie olete - kui minu õepoja wiisi ütelda -

ninasarvix!

Auerhahn. Tõhobune!

Inspektor [kimbus] Ja... see on... [ägedalt]
Pagana pehta. ma lugesin ju oma silmadega,
et...

Bernhard [naerab] Ah, teie vaatate üle minu
õla ja lugesite kirja ühes? Ha! Ha! See
oli jälle keemustink minu poja poja poolt.
Et ta koolist wälja wisati, siis tahtis ta teile,
mu härrad, kätte maksta!

Inspektor [päha hõõdud] So?

Bernhard [tõsiselt, peaaegu vihase]. Teie
wõisite tõesti uskuda, et minu tütar... oh,
pfui, inspektori härra!

Kain [ünsteise järel inspektorile] Oh, pfui,
inspektori härra!

Kain [ünsteise järel inspektorile]

Inspektor [isenele] O pfui, inspektori härra.

Aurora. Ninasarvix... elegant!

Auerhahn. Puhobune!

Inspektor. Kul on au! [ära]

Bernhard [enele] Kui nad aimelt midagi!

ei märka! [hüüab] Mizzi! Tule oneti!

9. etendus.

Enclised. Fritz [kuu Mizzi], heljem teener,
Wilhelmine

Fritz. Siin ma olen, papa!

Kein. Ah, tõepoolest!

Bernhard [tasa] Bravo, poiss!

Fritz [tasa] Aga sa wannud mulle, et mind enam kuhugi kooli ei saadeta!

Bernhard [tasa] Ma wannun!

Fritz [nagu enne] Ja 20 marka taskuraha kuus!

Bernhard. Ja, ja, wõrukael!

Aurora [astub Fritz'i juurde, sihitab teda] Kõh, kuidas käsi käib meie armsal lapsel?

Fritz [teeb kriksu] Täna! Mina...

Bernhard [Auerhahnile] Ma jätan teda teiega üksi. Aga halastage tema pääwale pääle. [Auerhahn kumardab, tasa Fritzile] Ja sina pea ennast mõistlikult ülewal! Ära unusta, sa oled nüüd Mizzi... Ära raagi liiga palju!

Fritzi [tasa!] Ole nureta, papa!

Dunzel. Jätame noore paari üksi.

Aurora [Fritzile] Sumalaga, armas südamekene! [Suudleb Fritzit otsaesise päale.] Ei! Sarnadus tema wennaga on lihtsalt muinasjutuline! Kui tal mitte seelikut seljas ei olexs!

Bernhard. Aga tal on ta seljas! [Enesele]

Ünneks! [Aurora ja Dunzel ära]

[Auerhahn on Dunzeliga, kes temale hääd nõuu näib andwat kuni ukseri läinud]

Fritzi [enesele] Na, sellele mängin ma nüüd pussi! Aga ei... enne peawad Mizzi ja Max kiwal olema!

Auerhahn [Fritzile] Wümanns on see silmapilk tulnud, kallis Mizzi! [Peatab.] See sarnadus! Minu meelest on nõnda, nagu peaksin ma nüüd teile wennale armuawalduse tegema!

Fritzi [enesele] Oh sa aimaja puupäa! [Kõvasti edewalt.] Armuawalduse?

Auerhahn. Minu süda põleb... päris põleb.

[Kimbatuses.] Mina. Mizzi. mina. [Seisel
teonil.] Kui teie isa veel siin oles, tänasin
ma teda, et ta meid üksi jättis!

Fritzi. Kui papa siin oles, siis ei oles meie
ju mitte üksi!

Auerhahn Õige! Siis ei oles meie mitte üksi,
selle päale ma ei mõelnud!

Fritzi [enesele.] Sellepärast et sa lammast oled!

Auerhahn [kes mitte arm ei saa.] Kuidas,
palun? See iludus ajab mul päa segi, teie
ei ole harilik tüdruk!

Fritzi [hustiliselt.] Waga õige!

Auerhahn. Tunnahin Mizzi! See lubate
õnneti, et ma teid nõnda nimetan?

Fritzi. Ma luban seda, minu armas Theodor!

Auerhahn [häamehel.] O, Mizzi. kuidas ma
teie kohta soovisin! Ma pidasin teid tagasi-
hoidlikuks ja häbelikuks!

Fritzi. Mina ja häbelik!

Auerhahn. Nüüd näen ma seda! Teil on
pääsureilma õnnus ja. [otsib] roosi iludus!

[Wõtab tema ümbert kinni.] O, Mizzi!

Fritzi [tasa] Ole nureta, papa!

Dunzel. Tõtame noore paari üksi.

Aurora [Fritzile] Lumalaga, armas südamekene! [Suudleb Fritzit otsaesise pääle.] Ei! Sarnadus tema wennaga on lihtsalt muinasjutuline! Kui tal mitte seelikut seljas ei oleks!

Bernhard. Aga tal on ta seljas! [Enesele]

Ünneks! [Aurora ja Dunzel ära]

[Auerhahn on Dunzeliga, kes temale hääd mõnu näib andwat kuni ukseri läinud.]

Fritzi [enesele] Na, sellele mängin ma nüüd pussi! Aga ei... enne peawad Mizzi ja Max kiinal olema!

Auerhahn [Fritzile] Wiimaks on see silmapilk tulnud, kallis Mizzi! [Peatab.] See sarnadus! Minu meelest on nõnda, nagu peaksin ma nüüd teile wennale armuawalduse tegema!

Fritzi [enesele] Oh sa aimaja puupää! [Kõvasti edewalt.] Arnuawalduse?

Auerhahn. Minu süda põleb... päris põleb.

[Kimbatuses.] Mina. Mizzi. mina. [Seisel
teoril.] Kui teie isa veel siin olexs, tänaksin
ma teda, et ta meid üksi jättis!

Fritzi. Kui papa siin olexs, siis ei olex meie
ju mitte üksi!

Auerhahn. Õige! Siis ei olex meie mitte üksi,
selle pääle ma ei mõelnud!

Fritzi [enesele.] Sellepärast, et sa lammas oled!

Auerhahn [kes mitte arv ei saa.] Kuidas,
palun? See iludus ajab mul pää segi, teie
ei ole harilik tüdruk!

Fritzi [lustiliselt.] Wäga õige!

Auerhahn. Turnalin Mizzi! See lubate
õnneti, et ma teid nõnda nimetan?

Fritzi. Ma luban seda, minu armas Theodor!

Auerhahn [häamehel.] O, Mizzi. kuidas ma
teie kohta exaisin! Ma pidasin teid tagasi-
hoidlikuks ja häbelikuks!

Fritzi. Mina ja häbelik!

Auerhahn. Nüüd näen ma seda! Teil on
pääsilma õrnus ja. [trib] roosi iludus!

[Wõtab tema ümber kinni.] O, Mizzi!

Fritzi [wabastab ennast, jookseb naerdes taga-
poole] Na, mitte kōditada!

Auerhahn. Mizzi... Mizzi... meie olesse ju
niskarti kui kihlatud.

Fritzi [näitab saali poole] Teewõike, tuldusse!
[Teener kandelauga, mille peäl shampajer]

Auerhahn [enesele] Wastumeelt, just nüüd!

[Teewõile] Teie wõite minna, meile ei ole midagi
gi tarwis!

Fritzi [ruttu] O süügi, mina tahan midagi!

Auerhahn. Siis laske mind teie wõlla.

[Wõtab kandelauda, paneb selle lara peäle;
teener ära]

Fritzi [enesele] Max ja Mizzi on wist juba pei-
dus! Nüüd wõtame selle käsile! Selle wõrk
peab täis saama.

Auerhahn. Siis on kahjuks ainult shampar-
jerit.

Fritzi. Kas te seda wast põlgate?

Auerhahn. Mina mitte. Aga teie wõrn neiu-
õis!

Fritzi. Sexti... jook ma hirmus häamelega!

Koolis... ei saanud seda nii kui nii mitte til-
kagi! Prosit! Ma jään teie terwiseks! [Loob]

Auerhahn [enelele] Senti! Prosit! Ma jään
teie terwiseks! Minu püüdnud on väga lõbus! [Kõ-
wasti]. Teie terwiseks! [Loob].

Fritzi. Helge, Theodor, kas see jook ei maitse
millegi järele?

Auerhahn. Mina ei tundnud midagi! [Loob].

Ei, jook on tore!

Fritzi. Ja!

Auerhahn. Aga ei! [Loob] Mille järele ta peidi
maitsema.

Fritzi ^(naerab) Teie klaasi järele!

Auerhahn [naerab]. Teie on õigus, selle järele
maitseb ta küll! [Loob]. Teie ei joo enam?

Fritzi. Ei! Wein äritab mind veel enam üles.

Auerhahn. Veel enam?

Fritzi. Kas see siis äritaw ei ole... õnn... rõõm...
hõõguw mäte, kord teie emaks saada! [Suliselt]

Theodor! Wannu mulle, et sa mind igawesti
armastad!

Auerhahn. Silmapilk! [Loob ja tõstab pudeli
üles.] Ma wannun!

Fritzi. Wannu mulle, et meil selle juures inka
wäga lõbusasti elame.

Auerhahn [energele] Tore poiss, minu tulewane
naene! [Kewasti.] Ma wannun! Lõbusasti
igal ajal!

Fritzi. Teie kõlbate mulle meheks!

N° 11. Duett.

Auerh. See elu on ju midagi tühi,
Tõsi ja?

Fritzi.
Su lala!

Auerh. Seepärast inka pean pühi,
Bigus mull?

Fritzi.
Tõsi küll!

Auerh. Just abielus wõib nii saada
Alati -

Fritzi.
Tõesti?

Auerh. Et igal ajal lõbu teada
Sütitaw!

Fritzi.
Huvitaw!

Auerh. [tantsides]

Ja lõbusasti igal ajal
Siin keerulisel eluraal!

See on see väike õnn, ahija!

Pralalala!

Mõlemad. Ja lõbusasti igal ajal jne.

Auerh. Kuid pärast saab muu Nuzzi väikesed laps-
sukesed!

Fritzi. Lapsukesed! Hahahaha!

Auerh. Nii päris ilma naljata!

Fritzi. Ja! [Enesele]

Tõesti ka urub, et ma olen tüdruk!

[Kõvasti]

Küll siis üksteisel neid näitame,
Ja pehmelts paitame,
Õhtul armuga

Saulan tasa uinuma!

Äiu maimuke,

Magusasti maga, maga!

Äiu maimuke

Waata inglid tulevad!

Äiu maimuke,

Sartele, kes ikka maga.

Äiu maimuke,

Inglid palju ringivad!

Fritzi. Wannu mulle, et meie selle juures inka
wäga lõbusasti elame.

Auerhahn [enerile.] Tore poiss, minu tulewane
naene! [Kõnasti.] Ma wannun! Lõbusasti
igal ajal!

Fritzi. Teie kõlbate mulle meheks!

N° 11. Duett.

Auerh. See elu on ju midagi tühi,
Täsi ja?

Fritzi. So lalor!

Auerh. See pärast inka pean pühi,
õigus mull?

Fritzi. Täsi küll!

Auerh. Just abielus wõib nii saada
Alati -

Fritzi. Täesti?

Auerh. Et igal ajal lõbu teada
Sütitaw!

Fritzi. Huwitaw!

Auerh. [tantsides]

Ja lõbusasti igal ajal
Siin keerulisel eluraal!

See on see õige õnn, ah ja!
Pralalala!

Mõlemad. Ja lõbusasti igal ajal jne.

Auerh. Kuid pärast saab muu Huzzi väikesed lap-
sukesed!

Fritzi. Sapsukesed! Hahaha!

Auerh. Nii päris ilma naljata!

Fritzi. Ja! [Eesele.]

Tõesti ka usub, et ma olen tüdruk!

[Kõvasti.]

Küll siis inimestel neid näitame,
Ja pehmelts paitame,
Õhtul armuga

Saulan tasa uinuma!

Äiu maimuke,

Magusasti maga, maga!

Äiu maimuke

Waata inglid tulewad!

Äiu maimuke,

Sastele, kes inna waga.

Äiu maimuke,

Inglid palju ringivad!

Mõlemad. Õiu naimuse,
Kui sa oled hästi waga,
Õiu naimuse,
Suhuru saia annavad!

Auerh. [igawalt]

See igaw laul mu lapsed tüütab ära!

Fritzi.

Teil meeldib tantsu kära

Ja endne lustiline laul!

Ja lõbusasti igal aal

ine.

[Pants.]

Fritzi [ülemeelikult] See saab alles elu! Iksa
lilla!

Auerhahn [purjus] Ja... li... lla! [Suigerdab,
enesele] Oh juudas! Tantsima ei oleks ma
mitte pidanud! Mitte tantsima!

Fritzi Theodor! [Kutsus teda käega]

Auerhan [enesele] Ma arwan, ta nutsub, ma
näen ikka kahte kätt!

Fritzi Theodor, tule ometi siia minu juurde!

Auerhahn. Olge hävad, olen juba teel. [Stub

Fritzi juurde]

Fritzi. Theodor, ma pean sulle midagi ütlemat!

Auerhahn. Midagi ütlemat? Suba müüd? Oih!

Fritzi. Mina. mina. [Keerab ennast häbeli-kult ära.]

Auerhahn. Mis sa otsid sääl?

Fritzi. Ma armastan sind!

Auerhahn. Ja see on kõik?

Fritzi. Ja, et ma sind armastan, ei taha ma mitte, et meie nii kõlblised oleme, nagu harilik pruutpaar.

Auerhahn. Kõlblised?

Fritzi. Isa käest värt paluda... pisarad. ennistamine! Suguseltsi wanade naeste poolt ennast suudelda lasta... hrr!

Auerhahn. Hrr!

Fritzi. Ja siis veel Jumal teeb kui kaua sedata ^{kuni} peulmadem! Ja kui me kokku saame, siis ennast nii wisaralt üles pidama, nagu oleksime meie kõlbluse mooramehed. Pfui!

Misugune mõrjapõli on wastik!

Auerh. [temale järel.] Wastik!

Fritzi. Mina armastan romanisid!

Auerhahn [näjatub laua püäle] Mis ma pean
suis tegema.

Fritzi. Sa pead minuga ära põgenema! Sa
otsekohe!

Auerhahn [kuivalt] Ei on liiga palju sham-
panjerit joodud. [Suigub] Oi jeh. Mina ka!

Fritzi. Sa ei taha mitte! Argpüks! Rõabal!

Auerhahn. Rõabal võta tagasi, seda ma ei
või omale selga jätta. Olgu, ma põgenen
sinuga ära!

Fritzi. Hurrah! Seda nägu, mis papa küll
teeb, kui ta kuulda saab, et Auerhahn Fritzi-
ga plehku on pannud?

Auerhahn. Fritziga?

Fritzi [enesele]. Oh häda! [Kõvasti]. Ei, Mizzi-
ga! Ma ütlesin ju Mizzi! Sa oled liig palju
shampagnerit joodud.

Auerhahn [kõvale]. Ma olen liig palju sham-
panjerit joodud. Küll sa chmatasid mind!
Ma mõtlesin juba, et ma Fritzi põgenemi-
selle kaasa pean võtma! [Enesele]. Tantsi-
ma ei oleks ma mitte pidanud! Mitte tantsi-

ma.

Fritzi. Ari tops! Meie põgeneme!

Wilhelmine [ilmub, enesele] Mi-is?

Auerhahn. Ja, meie põgeneme! Sa wõid rahul olla, armsam, ma näitsen sinu neitsiaan.

Fritzi. Selle peolest olen ma mureta.

Auerhahn. Küll ta usaldab mind hullusti!

Fritzi. Siis ruttu! See wõrimees. aias wana pärna all saame kokku.

Wilhelmine [enesele.] Na oota! [Peidab en-
nast ära.]

Auerhahn. Aias wana pärna all. saame kok-
ku! Armutiivul edasi! [Sõrmub ukse poole,
kõmistab] Tantsima ei oleks ma mitte pidanud!
Mitte tantsima! [Ära.]

Fritzi [enesele.] Plaan läks korda! Ja wõttis õnge!

Kui papa teada saab, et ta õnneka pehku
panna tahtis, siis wiskab ta tema uksest
välja. Seda ma tahangi! Nüüd ette kotta,
säält üks naeiterahwa mantel ära näpata
ja siis wana pärna alla! Enne seda peab aga

papa mind saalis nägema. [Ära]

10. etendus.

Wilhelmine [üksi]

Wilhelmine. Ta on selle kana pää segamini ajav-
nud, tahab temaga plehku panna, et siis
kindlasti teda kätte saada! Na eota! Putter
Mizzi toast üks mantel ja müts! [Watab
põlle eest ära] Kuu korda lähed, siis pistan
mina temaga putku ja siis peab see vilets
kelm mind ära wõtma! [Ära Mizzi
tuppa]

11. etendus

Max, Mizzi, siis Auerhahn

Max [tuleb aiast, waatab ümber] Putter, õhk
on puhas!

Mizzi [mantlis ja mütsis] Kuu paha, et ron-
gist maha jääne!

Max. Kell 10, 45 lähed teine. Ma eotan all
nurga pääl.

Mizzi. O, ma tulen kindlasti!

Max. Miss me tagasi tulime?

Mizzi. Ma tahtsin parem koju tulla, kui wax-

salis rahwa wahtida olla.

Max. Waksali lähedal on wõõraste majad.

Mizzi [häbelisult] O, Max!

Max. Ma ei julgenud aga teile nõuu anda sinna wõõraste majasse.

Mizzi [waatab temale etteheitwalt otsa] Oh!

Max. Ei, ei! Olge mureta! Ma wiin teid oma tädil huole alla!

Mizzi. Saewas! Niid minema!

Max. Ma lähem juba! Sunni aja pärast mu-
litsa nuka pääl. [ära.]

Mizzi [wõtab mantli ja mütsi ära] Sa ja
niid. [Sahab saali minna.]

Auerhahn [saalist tulles] Tule, niid pista-
me plehku!

Mizzi [wäga kartlisult] Mina? Teiega?

Auerhahn. Noh, keblega siis? Kui mina ri-
nuga põgenema pean!

Mizzi [karjatab] Põgenema? Teiega
ka?

Auerhahn. Sina ise ju tahtsid seda.

Mizzi. Mina! Kas ma und näen wõi olen

ma ülewab?

Auerhahn [enesele.] Ta on kindlasti liiga palju
shampanjerit joomud. aga nüüd ei jata ma
enam! [Ternale.] Ma teon oma palitru,
wäljas on pagana külm. Ja siis pista-
me putru! [Tantsides ära.]

Mizzi [enesele.] See inimene ajab mulle hirmu
pääle! Ma jooksen Maxile järele. Parema te-
maga wõõrartemajasse. ainult mitte sellega
abielusse. [Wõtab mantli ja smüteri ja jook-
seb ära aeda.]

12. stendus

Wilhelmine, Auerhahn.

Wilhelmine [en ilmusud.] Kuidas? Mizzi
läheb üksi ära? Seda parem! Nüüd peab
see Auerhahni halp minuga põgenema!
Aga pea! Et ta mind ära ei tunneta, pöö-
rame tule ära. [Pöörab tule ära.] Haha!
Sest saab kena pimesikunäng! Ja häbe-
lik saan ma olema. siis ei tunne ta mind
kindlasti ära. Säält ta tuleb! [Nängis
ilmsüütab.]

Auerhahn [palitu ja kübaraga] Mizzi! Mul
on silmade ees äkki pime. Mizzi!

Wilhelmine. Post! Post! [annab talle märku]

Auerhahn. Ma arvan, ta kutsub jälle! [Säheb
tema juurde] Siin ma olen!

Wilhelmine [seistades, häbelikult] Ma
tegin pimedaks, et meid mitte ei nähtaks!
Ma näbenen!

Auerhahn. Oh sina magus ilmsüütu! [Suud-
leb teda] Ja kuidas ta musutab! Nii kuu-
malt! [Kaisutab teda tõmmiliselt] Mizzi!

Sähme mu magus Mizzike! [Teda ära viies]
Tantsima ei oleks ma mitte pidanud!

[Georrie]

Kolmas waatus.Waksalis wotesaalis.1. etendus

Auerhahn [lamab sohwa pääl, palit pääl,
magab ja unistab. Kaela ümber on ta
oma ninawäti sidunud. Salad sohwa pääle
kokku tõmmatud]

№ 13. Melodrama.

Auerhahn [norskab nature aega, laksutab
siis keelega, pöörab teise külje ja räägib siis
unes.] Hm! Mizzi! [Ornalt.] Mizzi! Uks mu-
su! Palun. ainult üks! [Sundleb õhku]
Aga et Wilhelmine seda ei näeks! Mizzi!
[Elentri kell kõliseb ärewalt.] Kolmas kell!
Pagasi... walnis! [Teab paruna signali järel]
Maha jäänud! [Kell kõliseb jälle.] Sisse!
[Ajab ennart uniselt istukile, waatab rumo-
lalt ümber, aegutab kõwasti.] Hm! Mis? Kas

ma und näen? [õerub silmi, saab elavamaks]
 Ei! [Tõuseb üles] Ei ole unenägu! [Heelde
tuletades] Ma põgenesin Mizziga ära... jäime
 rongist maha... siia süsaks... ja, ja! Mizz
 magab saäl taas... ja mina olin siin [näitab
sohwa poole] Eev! [Wiletsalt] Aue! Mul
 peab keha siniseid pleksisid täis olema...
 mitte ükski laudsohwa poal magamisest...
 [Südametäiega] seda nimetatakse ka soh-
 waks! Pagan wõtku! Ei! Mul on neid sini-
 seid pleksisid ka Mizzil käest... [õõrub
käewarsi] siin... siin... niipea kui ma
 woorimehe poal natuke õrnem tahtsin
 olla, näpistas ta, pigistas ja kloppis! Mitte
 millegi hinna eest ei wõtnud ta rätikut
 näo eest ära ja siin andis ta mulle häd-
 eõd' asemel ühe kõrwasiilu ja hüüdis
 sinna juurde: Raibe! Ma küsin ainult,
 mispärast see tüdruk õieti minuga ära
 põgenes? Kõrwasiilu olexs ta wõinud mulle
 kodus ka anda. Pa oli tingimata purjus!
 Purjus! Shampanjer oli talle päha hax-

kannud!... Mulle ka! Tantsina ei oleks ma
 mitte pidanud... tantsina mitte! [Ündselt]
 Hm... Erv!... Mis ma nüüd teen? Kas ma
 pean Mizzi üles aratama? [Sahab tujepa-
 minna] Ei! Enne tellin ma talle hommii-
 kveini walmis. Kaks tassi kohwi! Kaks!
 Üks suur minu jaoks! Mul on hundi
 nälg ja kõhus wilu! Wilu! [Puigub] Tantsi-
 sina ei oleks ma mitte pidanud... tantsi-
 ma mitte!

N° 14 Couplet.

Wahuweini säravaga
 Mizzi minu kestitas,
 Kübetgi ei tundnud aga,
 Et ta mõju naljarkas.
 Pagan wõtku seda aru,
 Et ma läksin tantsina,
 Kohe tõusis kohus marn,
 Salad löiwad tuikuma!
 Ah, et hilja tuli paha
 Pärkus mulle walesse:
 Tantsina ma poleks pidanud
 Põrmugi!

[Kohalikud naljasalmid.]

[Ära]

2. etendus

Inspektor. Kellner

[Elektri kell kõrvaltoas]

Inspektor [pistab kõrvaltoast pööra wälja mis rätikuga kinni mässitud] Ja, kas siis keegi ei kuule? Kellner! Ma kolistan juba kaks kümme korda! Kellner!

Kellner [paremalt poolt.] Seie käsete?

Inspektor. Viimaks emeti! Ütelge, kas keegi daame minu järel ei küsinud?

Kellner [pahaselt.] Juba jälle! Seie olete mind juba viis korda üles ajanud ja küsinud!

Inspektor. Voh, siis küsin ma nüüd kümendat korda!

Kellner [jämedalt.] Ei! Ja kuus korda ei!

Inspektor. Hispärast mitte? Arusaamata! Laske minu riided ära puhastada! Aga ruttu! [klatab läbi ukse riided tema kätte, kaob ise ära.]

Kellner, Kohe! [Enesele] Weid kaua sodata wana. [Wiseb midagi, pahemale poole ära.]

3. etendus.

Wilhelmine, inspektor.

Wilhelmine [peistab pää ettewaathisult ukse wahelt wälja, tasa] Auerhahn ei ole enam siin? Hää! [Suleb wälja] Müüd kahen ma te ma emi ja härra Bernhardi juurde - nad peawad keis teada saama! Keis! Mizzissa olen ma hästi mänginud! [Sigedalt] Ma piinasin seda keiska tublisti! Mitte nii palju! Aga tegu jääb sellenks: Alacalise naesterahwa arameelitamine - kas abielu wõi protsess ja trahw! Müüd ruttu minema! [Sahab ära jooksta]

Inspektor [peistab pää ukse wahelt wälja] He, kellner! [Näib Wilhelminet] Wilhelmine! Wilhelmine! Wüimaks emeti!

Wilhelmine [enesele] O, inspektor! [Sahab ära.]

Inspektor Wilhelmine! [Suleb rõhku wälja, rääb pää ümber, sargi wael, ruknodega]

Nüüd alles tulete teie? Ja mina ostasin eila õhtust saadik püksu südamega teid!

Wilhelmine. Selles naps'ulikonnas? [Eialdatud häbelikkusega] Oh!

Inspektor. Pardon! Ma andsin oma rüüdud puhastada! Oh, Wilhelmine, miks lasksite mind asjata oodata?

Wilhelmine. Mu jumal. Teie teate ju see ärevus eila. Lugu Auerhahniga. põgenemine.

Inspektor. Mis see teisse puutub?

Wilhelmine [enerele] Ah, siis okeks mul ju üks tunnistaja! [Kõwasti] Mis see minusse puutub? Hinnus palju, armas inspektor! Auerhahn põgenes sineti minuga ära!

Inspektor [koleda rõhkumisega] Minuga? Teiega? [Walusalt] Oh!

Wilhelmine. Ja muidugi, minuga. Muzzi asemel.

Inspektor. Muzzi asemel?

Wilhelmine. Mina ohverdasin oma hää nime,

et Mizzi häbi eest hoida.

Inspektor. Seda tegite teie? O, waluwa tüd-
rux! Publi! Publi!

Wilhelmine. Siheda kätte all ei tundunud
Auerhahn minu nägu ära. Meie tulime
waksalisse, rong tassutas meie nina eest
ära. Sama tõi mind siia tuppa.

Inspektor. Ja kas see... inimere loom wari
ehk ka häbemata julges olla?

Wilhelmine [häbelixult.] Ja!

Inspektor. Oh!

Wilhelmine [lialdatud uhkusega] Aga
ma kaitsesin ennast, peksisin, näpista-
sin, kraatsisin, [teib seda kõike inspen-
teriga]

Inspektor [waimustatult.] Siina puhast ingel!

[Sundleb tema kätt.]

Wilhelmine. Auerhahn magas ööd siin
[Näitab sohwa pääle.] Ma panin ennast ^{tema} eest
ära siina tuppa luku taga kuni siamaani!

Inspektor. Mul on jälle kergem hingata. Teie
olete kanglane! Aga sellepärast. Auer-

hahn ei pea sellest nii kergesti pääsema!
 O ei! Sa peab...

Wilhelmine [wahule rääkides] Mind ära
 wõtina? Eks ole?

Inspektor. Ei! Seda mitte! Aga, arutusse
 peab ta teile andma... andeks paluma.
 et keegi teine teile ilma kohtlemata wõtt
 wõiks pakkuda.

Wilhelmine. Keegi teine? Kes?

Inspektor [soojalt] Mina! Wilhelmine -
 mina!

Wilhelmine [imestades] Seie?

Inspektor. Seie olete walwa; mina wana-
 meie sünnimehe kokku.

Wilhelmine [enesele] Sa on arust ära!

Inspektor. Saage minu smarks!

Wilhelmine [enesele] Pärast arust ära!

[Kõwasti; edewalt] Inspektori härra!

Nii arustaw kui ka teie ettepanek on,
 olen ma rahjaks ometi sunnitud teda
 tagasi lükkama.

Inspektor. Sa mispärast?

Wilhelmine. Ma armastan kedagi teist!

Inspektor. Seda te ütlesite mulle juba kord. Aga see ei tee midagi. Kes see teine on?

Wilhelmine. Ma armastan. Auerhahni!

Inspektor [waimustatult]. Sie armastate Auerhahni? Sa panite ennast luku taha? Suurepäraline! Wilhelmine! Sie olete tubli mehe wäärt! Julge, ma küsin Auerhahniilt teie nätt!

Wilhelmine [enesele]. Ei tule mulle meeldegi!

Kuidas ma temast aga lahti saaksin?

Inspektor. Julge! Eelmine! [Tahab tema kaasa viiskuda.]

Wilhelmine [tähendab tema ülikonna päale.] Selles ülikonnas?

Inspektor. Ja! [Waatab ennast.] See tähendab, ei! Oodake, ma olen kahe minuti pärast uides. [Hüüab.] Kellner! Kellner!

Wilhelmine [ruttu]. Ma kutsun teda.

Inspektor. Ma palun. Ainult ruttu!

Wilhelmine [enesele]. Nõnda saan ma temast lahti!

Inspektor. Tõhku ka minu saapad pultaks!
Ma tean nad koke! [Ära tuppa]

Wilhelmine. Ja! Tõge nad siia! Sumalale
tänu! Ära pääsenud! Ja nüüd Kizzi isa
juurde! Ja peab kõivi teada saama. [Ära]

Inspektor [tuleb uuesti, saapad käes]. Ei oleks
uskunud, et Wilhelminel nii auus süda on!
Tõre tüdruk! Üena õnn, et ma temaga nüüd
kõrku sain, suurest ohvimeelsest oleks
ta tüesti sellele Auerhahmile läinud. See
hää laps kujutab enesele ette, et tema seda
logardit armastab! [Kaastundlikult] Oh! -
Ei! Ei! See ingel on paremat saatust ära teeni-
nud! [Vaeb, et Auerhahn tuleb]. Oh, Auerhahn!
See tuleb parajal ajal!

4. stendus.

Inspektor, Auerhahn.

Auerhahn [tuleb kandelauga, mille pääl
kaks klaasi kohvi ja saiad]. Wärsket wõid
ei olnud! [Vaeb inspektori]. Inspektor!

Wõtku pagan!

Inspektor saapad käes, ägedasti kätega

Wchuldes. Ah, sääl te oletegi! [Rohuga.] Teil!
Auerhahn [wäga kohmetult.] Mina? Sääl
 ma olen!... Wabandage... ma lähin para-
 jasti mäsda... ja...

Inspektor. Kaks klaasi wõhwi!

Auerhahn. Ja! Kaks! Seet et pühapäew on...
 Pühapäewiti jeev ma ikka...

Inspektor [wihaselte.] Täna on ju esmaspäew!

Auerhahn. Ja, ja... just sellepärast - et esmas-
 päew on.

Inspektor. Kaks klaasi! Üks teile ja üks
 temale! [Näitab Wilhelmine toa poole.]

Auerhahn [wäga kimbus.] Inspektori härra
 teawad siis...

Inspektor. Keis, härra Auerhahn, keis!
 Ja teie saate aru, et te jalamaid ametist
 lahkuma peate!

Auerhahn. Kahjuks, inspektori härra! [Ene-
 sele.] On mulle ükspuhas, ma wotan ju Missi
 ära!

Inspektor. Aga ma tahan armu õiguse ase-
 mel walitseda lasta, kui teie kaks tingi-
 mist täidate.

Auerhahn. Kaks...? Palun väga... need oleksi-
wad?

Inspektor. Keige päält ütlege ennast Wil-
helminest lahti!

Auerhahn. Wilhelminest? [Enesele] Mis ta sel-
lest tahab?

Inspektor. Sa teiseks, paluge selle dame käest
undeks!

Auerhahn. Mis suguse dame käest?

Inspektor. Hoh, Wilhelmine käest!

Auerhahn. Mina pean...? [Enesele] Ah, ta
teab meie waherorda... see on kooli pärast!

Inspektor. Hoh? Kas tahate tennistajate juures
olekul wanduda? Ilmsiintuse ja puhtuse
pääle!

Auerhahn. Minu puhtuse pääle?

Inspektor. Sollus! Wilhelmine puhtuse pääle!

Auerhahn. Wilhelmine? Wanduda? [Kõwale]
Mis ta sellest Wilhelminest tahab? On ta siis
täitsa vgar?

Inspektor. Tõie niuwitate? Weis tahate wastu
panna, siis lähem ma löwims!

Auerhahn [ruttu.] Ärge minge ärge, ma warr-
nun nii palju kui ise soovite!

Inspektor. Weiu ma selle päale kindel olla?

Auerhahn. Muidugi! Muidugi! Ma teen veel
rohkeongi ja seletan... et ma õnnelik olen
kui ma Wilhelminega ilmasgi enam kok-
ku ei puutuks.

Inspektor [enelele] Seda peale Wilhelmine
teada saama, siis on armastusel ota. [Kõvasti]

Sunnistage mulle seda kirjalikult. [Enelele]

Sabane kontrus!

Auerhahn. Muidugi! Muidugi! See saate ju
aru, sest et mina preili Kizzi ära wotan.

Inspektor [räägib wahule.] See arwate, et
härra Bernhard teile nimeguse skandali
järel veel oma tütre wätt annab!

Auerhahn. O muidugi! Nüüd kindlamalt
kui kunagi!

[Inspektor lähel olasid kehitasdes teisele
poole laua juurde.]

Auerhahn. Näib wälja nagu risti kuningas!

Inspektor [kehitas olasid.] Ei saa aru! -

Noh siis: Kirjalik teendus, et teie Wilhelmine-
ga enam midagi tegemist teha ei taha!

[Pöörab toa poole]

Auerhahn. Peate saama! Saan enam kulud
notariuse juures kinnitada. Ma olen rõõ-
mus, kui ma temast midagi enam ei
kuule!

Inspektor [raputab peäd, enesile] Sa sel-
lele jämedale ja burile ohverdas Wilhel-
mine oma esimesed südametuksatused!

Ei saa arm! [Teab Auerhahni kohvi.]

Auerhahn. Wabandage, see on minu kohvi!

Inspektor. On aga häa!

Auerhahn. Kuu ta teile aga maitseb!

Inspektor. Sabane inimene! [Ära
tuppa.]

Auerhahn [üksi rõõmsalt.] Hurrah nüüd
olen ma Wilhelminest lahti! Sahti!

Sahti! [Seisel teonil.] Wätku pagan, kohvi

läheb külmaks! [Säheb Wilhelmine toa

ukse juurde, õrnalt.] Muzzi! Mizzikene!

Mina olen! Auerhahn! Theodorikene! Mina!

[Katsub. avada, uus läheb lahti.] Oh! Sahti? Sühi?.. Maistan! [Sõnusalet naeratades.] Hake-
neb! Peidab ennast ära! Kuu tagasi tagasi
tuleb. Siis peab ta mind toast leidma! [Ära
tuppa.]

5. etendus.

Max, siis Mizzi, selle järel inspektor, pärast
sandarm.

Max [tuleb toast, waatab kella.] Kell seitse!
Kõige hiljem aeg Mizzi äratada, muudu
jäame rengist maha! Eila pani ta
meil kaks korda nina eest minema!
[Koputab uuse pihta] Mizzi! Mizziene!
Mina olen! Max? [On kuulda, kui awa-
takse]

Mizzi [toast tules.] Wiimaks oneti! Ah,
Max, mul oli hirmus õõ! Mitte silmaga
ei saanud kinni... hirmu pärast papa-
eest!

Max. See arwab meid kus teie olete!

Mizzi. Palun, lähme!

Max. Ja, ja, kõigepäält teon ma teile

hommikueinet. Minge oma tupp, armas
Mizzi! ... Kas kohvi wõi piima?

Mizzi. Ükskõiks! Mis te aga tahate! Ai-
nult ruttu!

Max. Silmapilk! [Pahemale poole ära.]

Mizzi. Ma ei saa nii kui nii tilkagi alla.
äreuse pärast! Ah jumal, ma ei pista
mitte ilmasgi enam putku! [Elektri-
kell, ta kookub] Ah! [Tahab ära tupp.]

Inspektor [pistab omast toast päia ukse
wähelt wälja] Kellner!

Mizzi [karjatab] Ah!

Inspektor [inertades] Preili Mizzi?

Mizzi [enerelis] Inspektor! Meie oleme näes!
O! [Suigub.] Jumal, ma. [Sangeb minestus-
sesse.]

Inspektor [hüppab endises ülikonnas wälja,
teetab Mizzi ja paneb ta tooli päale istu-
ma.] Saewas. ta on ära minestanud!

Preili Mizzi! Waene laps! [Klopib tema
peepesa; Mizzi wangub, nagu tahaks ta
tooli päält maha langeda; inspektor

poelvitab teda tuetades.] Ärjake ometi üles!

Mizzi! Mizzi!

Sandarm [pahem. poslt.] Mizzi? [Puttab ette]

Wahest ehk Mizzi Bernhard?

Inspektor [ixka Mizzi aidates, ilms. üles-
waatamata.] Ja, ja, Mizzi!

Sandarm. Ah! Seda ma etrin just!

Inspektor [waatab ümber.] Sandarm? Oh!

[Sahab üles tõusta.]

Sandarm. Pea! Mitte paigastgi! Siis ole-
megi selle peenikese paari kätte saanud?

Inspektor [tõuub üles] Kuudas nõnda?

Sandarm. Ja, arvate teie, et ma peime olen?

Preili minestuses. . . Teie niisuguses ülikonnas!

Inspektor. Subage, mina andsin oma ri-
ded puhas. . .

Sandarm. Pühi lora! . . . Tutustage seda oma
wanaemale. . . tahaksin ütelda, kohtumurijale!

Inspektor. Kohtumurijale?

Sandarm. No see on ometi selge! Alaealise
arameelitamine! Ühest kuni kolme
aastani wangirostu!

Inspektor. Seie eksite rängasti!

Sandarm. Tühi lora! Südmuru isa

käis praegu siin ja seletas mulle karu-
päält keiv ära. Parikandja mäletas, et
üks paaruke eesisest rongist maha jää-
nud. Seie olete see paaruke! See on sineti
selge!

Inspektor. Tühi jutt!

Sandarm. Tühi lora!

Inspektor. Noh siis, tühi lora!

Sandarm. See lora on tühi. Kus teie tuba on?

Inspektor. Sää!!

Sandarm Edasi! Sinna sisse luku taga!

Inspektor. Auhis sandarmi härra, wa-
bandage, aga ma ei wõi sineti preilit
nõudawisi. [Küüab.] Mizzzi!

Mizzzi [awab silmad] Sandarm! Oh!

Ma. [Minestab jälle ära]

Inspektor. Tuba jälle! Waadake nüüd... ta
waene laps!

Sandarm [haarab temast kinni] Edasi.
ehk...

Inspektor. Wäga häa! [Kaitseb ennast]

Härra teie ei tea mitte, kes teie ees seisab!

Sandarm. Seda saan ma protokolli tegemise juures teada! [Sõukab tema tuppa]

Inspektor [karjudes]. See on seaduse rikkumine! Wägiwald!

Sandarm [paneb ukse lukku, pistab wõtna taskusse]. Sa hab mind lolliks teha! Wana sinas! [Säheb pahemale poole ära]

6. etendus.

Mizzi. Auerhahn.

Auerhahn [toast, kandelaud käes]. Mizzi ei tule... ja kolwi lähed külmasse... trawataat! Siin ta on! Minestanud! [Paneb kandelaua käest ära, ruttab tema juurde]. Mizzi! Mizzinene! [Schwitab temale õhku]

Mizzi [ärkab]. Kuidas? Teie... [Sunnib tema ära, ehmatades]. Oh!

Auerhahn. Ja! Shina! Siin Theodorine! Kolwiga! [Wõtab kandelaua]

Mizzi [enesele]. Ka see ajab meid taga!

Auerhahn [astub tema juurde]. Wärsket

wõid ei olnud veel! Siin, kallike!.

Mizzi [tõukab tema eemale selle juures kuu-
kuvad saidad maha.] Tägasi! Jätke mind!

Hirmus inimene!

Auerhahn. Ohe! Ja mis sul siis on? [Ku-
mardab.] Oh, saidad maas! [Watab nad üles.]

Mizzi [enerile]. Mis nüüd teha, ma olen kadu-
nud. Hirmus! [Ära oma tuppa, ilma et
Auerhahn seda näeks.]

Auerhahn. So... ja nüüd hennikut söö...

Ja, kust ta siis on? Ära kadunud! Aha!

Saan aru! Ta on pää šampanjerist lake-
daks maganud, nüüd on tal kassiahas-
tus ja häbeneb! Väene laps! [Sahab Wilhel-
mine tuppa minna.]

7. stendus

Auerhahn, Mart.

Mart [pahemalt poolt kandelaugaga, mille
peäl kaks klassi kohwi.] So... aga ainult
kohwi ja saidad! Wõid ei olnud! [Sahab
Mizzi tuppa minna.]

Auerhahn. Wärsket wõid ei ole veel!

Max [enezele] Oh! Üks wõõras!

Auerhahn [enezele] Oh! Üks wõõras! Täbar
lugu! Ma ei wõi smeti tema nähes Mizzi
ust awada!

Max [enezele] Täbar! Ma ei wõi smeti tema
nähes Mizzi juurde sisse minna. [Nad sei-
sawad kandelaudadega wastassi ja nae-
ratawad kohmetult] Hehe! Seie teete nii-

samati nagu minagi, teemite ise enmast.
Auerhahn. Ja... ma kutsusin kellneri mitu
korda.

Max. Mina ka! Ja ei tule mitte! On wist kurt!

Auerhahn. Wist küll! [Enezele] Kuid ta smeti
ära lähens

Max [enezele] Ei niiku paigastgi. [Kõwasti]

Meil on ühesugune maitse nagu ma näen!

Kohwi? He!

Auerhahn. Ja! Puhapäewiti inka!

Max. Aga täna on ju esmaspäew!

Auerhahn. Just sellepärast! Et esmaspäew

on... Ja... Kaks klaasi?

Max [enezele] O äranõetud! [Kõwasti, koh-

metult] Ja! Nagu Seiegi! Pühapäewiti inna!

Auerhahn. Aga täna on esmaspäew!

Maar. Just sellepärast! Et esmaspäew on!

[Mõlemad maerawad rumalalt]

Auerhahn [enesele] Ah mis, mina lähen!

Maar [enesele] Ma katsun, et minema saan?

Mõlemad [taganevad oma uste poole, jätavad jumalaga] Hääd päewa!

Maar [enesele] Igaw inimene!

Auerhahn [enesele] Nahkne sort!

Mõlemad [haarawad selja tagast lingi järel, awawad ukse ja kaowad jumalaga jättes]

Hääd päewa! [Mõlemad ära.]

8. etendus

Fritzi [uniwormis, mantel torgaga]

Fritzi [istub] Ah! Ma olen wäsimusest pool-
surnud! See oli jaht! Ma olen päris otsas!

Mina, papa, direktor, tema õde, otsisime
terwe linna läbi. Üks parkandja ütles
mulle, ta olewat ciba õõsi näinud, kui-
das üks paar sika õõsens jäänud. Wast...?

[Seiseltoonil] O, see Auerhahn! Wüb noore
 tüdrukku ära, kes teda sugugi ei ralli! Nii -
 sugune pörsas! Na oota närukael, kui
 ma su kätte saan. - Ja mina hobune
 pistsin kalle ise selle põgenemise mõtte
 päha! Mina võiksin ennast... [Dambil
jalaga, vihaselt.] ah!

9. stendus.

Fritzi. Max.

Max [pistab pää ukse vahelt välja] Fritzi!

Sina siin? [Tuleb välja] Fritzi!

Fritzi [inestades] Max! Sina? Ja, mis
 sina siin teed?

Max. Mõtle ometi seda äpardust! Meie
 oleme eila teist korda rongist maha
 jäänud!

Fritzi. Meie? Kes meie?

Max. Noh, sina õde ja mina!

Fritzi [uttuv] Mizzi! - Sina tead, kus Mizzi
 on?

Max. Muidugi! Mina põgenesin ju temaga
 ära!

Fritzi Sina? Sina põgenesid Mizziga ära?
Tõesti sina?

Max Ja, kes siis muudu?

Fritzi Sünabla pärast, kellega see Auerhahn
siis ära on põgenenud?

Max Auerhahn? See kah?

Fritzi Muudugi! Ja mis selle loo juures
kõige hullum: igaks usub, et Auerhahn
Mizziga ära on põgenenud - nõnda et pa-
pa veel südamest rõõmus peab olema, kui
ta Mizzit ära võtab! [Kindlalt] Sina
peab midagi sündima!

Max Ja! Mis siis?

Fritzi Ja! Kui sa minu käest küsid... Iga-
tahes peab Mizzit sellest supist pääsena: peu-
has kui sündinud laps, imasüüta kui väike
lumi! Muud ei mängi mina enam kaasa!

Max Tõata sina ka veel meid maha!

Fritzi [mõteldes] Oota vähe... ja... ja...! Kui-
das oleks, kui ma veel kord Mizzit
mängisin!

Max [ei saa aru] Mis sa mängid?

Fritzi. Nõnda lähel, ma ajan oma ee riided selga... tema minu univormi! Tema lähel kui Fritz'i koju, mina jään kui Mizzi siia ja näitan ennast sinuga awalikult! Meis-tad?

Max. Ja, aga...

Fritzi [arutab mõtet edasi.] Papa peab meid kinni tabama; ta teeb pörgukära, sõimab, tapleb... lõpuks ei wei ta tüsiti ja annab meile oma õnnistuse!

Max. Meile?

Fritzi. Sulle ja mulle... ei, ei, see tähendab: sulle ja Mizzi! Nüüd tööle ja ruttu teised riided selga. Kas sul oma tuba on?

Max. Ja! Siin! [Näitab kõrvalttoa pääle]

Fritzi. Siis las' käia! Mizzi olgu valmis!

Max. Ma ütlen talle kõik!

Fritzi. Ärgu ta jumala pärast pirtsakas olgu püvosteese pugema! Kas kuulad?

[Ära tuppa]

Max [Mizzi tuppa rääkides] Mizzi, teie ei pea mitte pirtsakas olema! [Ära Mizzi

tuppa.]

10. stendus.

Kellner, inspektor [näitelawa taga.]

Kellner [tuleb inspektori riitega ja koputab
ukse pihta.] Palun... siin on riided...

[Katsub ust lahti teha.] Kinni pandud?

Inspektor [taga näiteseinte.] See on
häbernahus! Ma kaeban!

Kellner. Kaebate? Sa kas te juba jälle
rahul ei ole? [Enesele.] Oh see aga mürakas!

Inspektor [näiteseinte taga.] Ma kaeban
teie pääle kohtuministrile! [Karjudes.]

Nüüd te teate! Kohtuministrile!

Kellner. Kohtuministrile? [Enesele.] Wa-
na lambapää! Misparast siis mitte kohe
hiina kessiile! Säär on su lupardid!

[Viskab riided nurka ja lähleb paremale
poole ära.]

11. stendus

Max, Fritz, Mizzi [näiteseinte taga.]

Max [toast.] Ja, ja, armas Mizzi! Ma palun,
nutake sinult! [Sähel kõrwaltoja uksele.]

juurde, koputab.] Fritzi, oled sa valmis?

Fritzi [pistab pöä wälja.] Olen! Sas' kaia!

No 15. Perzetti.

[Kahelle häälele]

Max

Süü elgu nü!

Nüüd kärmesti!

Ja nüüd palun ma Teid,

Ulatage kätte mull' riideseid!

Fritzi

Kas kuuled, Max.

Max

Ja tasa ka!

Ei tohi ajada süü nüüd juttu...

Mizzi

Ma kardan!

Max

Ja õige ruttu!

Ja julgesti! Ja kartmata!

Kiud mitte sõna enam,

Muide tänan me valmis ei saev!

Fritzi

Süü minu müts, mull' tema oma too!

Max

Säh tema kleit, mis kõige kenam!

Mizzi

Süü minu kingakesed ka!

Max

Kingad, o!

Mizzi

Ja minu kingad!

Max [waimustatult.]

Kingarused,
 Kingarused! ...
 Oh nii imekenarused!
 Öndsam elutund,
 Gaewast näen und!
 Oh kuis ornarused
 Kingarused!

Fritzi [hüüdes, püüsid näes]

Hei, kuule Max! Hollah! Hollah!

Max. Siin olen ma!

[Max annab kingad Fritzi wätte, kes temale püüsid ulatab.]

Fritzi. Mizzile ütle, andku mulle
 Sa wale juuks, tead sa, ta loid, ja!

Max. Sa wale juuks? Mis kuulen ma?
 Oh häda mulle!

Mizzi. Mu wale juuks? Ei tarwita!

Max. Koix on eht, päris laitmata!
 Kuid aeg on wäga napp,
 Sest siis ribedasti tõtke!

Fritzi. Siin püüsitranssid!

Mizzi. Minu sukapaalad siin wõtke! Säh!

Ah, wennas!

Fritzi. Mis tahad sa?

Max. Suudlen sind, sa magus pael!

Mizzi. Mis küll votab mind?

Fritzi. Sind rahusta!

Max [suudleb suuapaela]

Minu südamesse paigutan sind!

Mizzi. See pole häa!

Fritzi. Sa usu mind!

Max. Küll armuga, küll otsatu rõõmuga..

Mizzi. Ah, see ei lää!

Max. Ja sind ma suudelda tahaksin
ilmlopemata!

Fritzi. Ma aitaw sind!

Ja, õde!

Max. Suudlen sind, magusam paelake!
Ah wiiksid sa mind minu õunele!

Mizzi. Ah, wennas!

Fritzi. Ah, õde!

Mizzi. Ah, wennas!

Fritzi. Me wõidame!

Mizzi [tuleb viivitades väikerte sammudest, Fritzi univorm seljas.] Siin ma
ah, sa armas jumal, kui halb on olla
meestehwa riietes.

Max. Küüd ruttu koju, Mizzi!

Mizzi. Ah, Max, mul on surmahirm!

Max [paneb talle torga päha.] Sulgu
Kein lõpeb hästi! [Suudlib teda.] Room
jällenagemiseni, armas laps!

Mizzi. Sumalaga! [Sahab pahemale
poole ära minna.]

Max. Mitte päätrepiat! Minge parem si
[Suhatab tema pahemale poole.] Sumala

Mizzi. Sumalaga! [ära.]

Max [läheb teise toa ukse juurde, koputab
Fritzi? Kui kangel sa oled? Mitte w
walimis? Mizzi läks juba ära! Fritzi
[Kärstitult.] Fritzi! Süs kuule amet
[Koputab.]

Fritzi [näiteseinte taga.] Sisse!

[Max awab ukse.]

Fritzi. Pule sisse, Max, äita mind, m

du ei saa ma korda. Ma ei erka nende
naesteriittega sugugi ümber käia!

Max. Ära ometi nii kohmetu ole! [Ära]

12. stendus.

Auerhahn, Bernhard, Dunkel, sandarm,
pärast Max.

Auerhahn [toast] See igavene ostamine
teeb mind narriks! Prunt ei tule! Prunt
ees ja prunt taga! Armastus ees ja ar-
mastus taga! See on narrimine! Ja kus
narrimine pääle hakkab, sääl on ar-
mastusel lõpp! - Ma jään mõlemad klaa-
sid kohvi ära. [Seisel toonil] Aga,
pägana pihta, kuhu see Mizzi siis jääb?
Kas ta wast koju läks? Ma pean kord.
[Pöörab ümber, pahemalt poolt tuleb
sandarm, kes Dunkelit ja Bernhardi
sisse juhatab.]

Sandarm. Siin!

Dunkel [Auerhahnile] Siis siin peame
sind leidma!

Bernhard [suure etteheituga] Härra Auer-

hahn! Teie olete enmast niivisi üles pida-
nud, et ma teile itlenua pean, tu... [ärki
sõbralikult] tulge minu kaenlasse, kal-
lis väimeespoeg!

Auerhahn [enesele] Dema kaenlasse?
Ja sääl sandarm?

Bernhard [wäljasirutatud kätega] Noh...
ma ootan!

Auerhahn. Palun waga... Teie wabandate,
ma olen päris segane... ma ei tea...

[Kaisutab teda] Kallis äiapapa!

Bernhard [enesele] Ära kägistaksin ma
selle koera! [Kõvasti] Müüd' ütelge mulle
õige, kuidas teie minu tütre nii kaugele saite,
et ta teiega ära põgenes?

Mai [tuleb toast, paneb usse lükku] Wa-
bandage, härra Bernhard, teie tütrega põge-
nesin mina ära!

Keis. Teie?

Auerhahn [wihaga] Ah... teie wabandate...
see on... nõrgalt veldud... nurjatus!

Bernhard. Mis see peab tähendama?

Sandarm, tulge siia! [Sandarm tuleb lähemale] Kumba neist kahust härrast leidsite teie minu tütreaga?

Sandarm. Mitte kumbagi!

Dunkel, Bernhard. Kuidas?

Sandarm. Oli keegi teine!

Dunkel, Bernhard. Kuidas?

Auerhahn, Max. Ah, see on liig!

Sandarm. Ma panin ta kinni!

Auerhahn. Noh, seda tahaksin ma näha saada!

Max. Mina ka!

Sandarm. Kohe! [Säheb ukse juurde]

On üks wana kroonu! [Säeb ukse lahti]

Kobige wälja!

Inspektor [näitelawa taga] Aga... ma palun...

Sandarm [läheb sisse] Wälja siit! [Sirib inspektori wälja]

13. etendus

Endised. Inspektor [on kübara päha pannud, saapad jalga tõmmanud, walged kindad kaes, muudu aga naisamati riides]

naagu enne] Pärast Wilhelmine

Köie Inspektor!

Bernhard [suure inestusega] Mis see tähendab?

Inspektor [wihaselt] Häbernatus! Kurjatus!

Bernhard [sandarmile] Selle härra leid-
site teie minu tutrega?

Sandarm. Ja muidugi! Sa oli tema
ees põlvili! Sellesamas ülikonnas!

Inspektor [peaaegu nuttes] Saatan ja
põrgu! Sarski mind ka xord, rääkida!

Sandarm. Wait olge!

Bernhard. Rääkige!

Inspektor. Neh ruis- preili Mizzzi oli ära
minestanud... ma katsusin teda jälle üles
arstada...

Querhahn. Ärge meile rüüv lullelugusid
jutustage! Pääsi on ja jääb: Mitte inspek-
tor ei põgenenud Mizzziga ära, waid
mina!

Max [terawalt] Ei... mina!

Inspektor [sandarmile] Kuulete, need härrad tunnistavad üles! Wõtke nad kiinni!

Sandarm. Tühhi lora! Kohtu jaoks on see riündlane, kes mitte ei tunniosta.

Inspektor. Die... Die... Die...

Max [wahela astudes] Subage! Kuulake ometi teeseltgitariseks pääatunnistaja üle!

Bernhard. Ja see on?

Max. Preili Mizzzi ise!

Bernhard. Minu tütar? Kus ta on?

Max [näitab oma toa poole] Siin minu toas! Sest mina põgenesin temaga ära.

Bernhard. Kes temaga ka ära põgenenud peaks olema, see lentrus peab ta ära wõtma!

Auerhahn. Palun, see lentrus olen mina!

Max. Ei! Mina!

Auerhahn. Palun wäga... ma pean ometi teadma, kas ma lentrus olen.

Max. Mizzzi, tulge wälja!

Fritzi [astub pature näoga lähemale] Papa...

anna mulle andeks!

Bernhard [äritatult] Andeks, sulle?

[Waatab talle terawalt etra ja tunneb
ta ära] He! He! He! Aga see ei ole ju sugu-
gi Skizzi, waid Fritzi!

Kõik Fritzi?

Bernhard [naerdes.] Fritzi on oma ülewaa-
tajaga plehku pannud! Tule siis, mu pois,
see ei olnud halb! [Kaisutab teda.]

Auerhahn Kuidas? Kas ma nii wärsin
eksida? See oli siis pois ja mitte tüdruk?

Fritzi. Ja muudugi!

Auerhahn. Sa wataast! Ma tean wõeti, mis
tüdruk wõi pois on!

Fritzi. Ja! Saku tuhka! Päh!

Auerhahn. Mitte piirku! See on tüesti Fritzi!

Fritzi. Ja muudugi! Fritzi! Minu õde ei ole
kodust jalgagi walja saanud! [Maxile]

Õks ole, Max?

Max. Ei, muudugi mitte!

Auerhahn. Mina põgenesin ühe naesterah-
waga ära, seda tean ma kindlasti!

Aga kes see naesterahwas oli?

Wilhelmine [kes wahapääl ilmunud]

Mina!

Auerhahn [äritselt] Sina?

Dunkel. Sa ütles sina?

Auerhahn [parandab ennast.] Ei, ei, ei,
ei, ei! See!

Fritzi [Auerhahnile] Ätsh! Müüd andis
ta ennast ära! Auerhahn ja Wilhelmine
ütlesid juba keolis üks teisele sina!

Dunkel. Kläbernata!

Bernhard [Dunkelile] Kõige selle järel
saate teie aru, et ma tütarit mitte teie
õepojale naeseks anda ei wõi, ... waid ...

Fritzi. Maxile!

Bernhard. No olgu siis Maxile! [Annal.
temale wäl]

Max. Ma teen Mizzi õnnelikuks!

Fritzi. Sa Mizzil saab keledasti häa meel
olema!

Inspektor. Noh, ja mina ...

Fritzi. Seid, inspektori härra, kutsutakse

pulma!

Inspektor. Pulma?

Max. Minu pulma!

Wilhelmine [tõmbab Auerhahni oma juurde.] Ja meie pulma!

Inspektor [enesele] Sus tõesti tema! Et naesed mind ka alati petavad! Valjakas!

Fritzi. Ja kas Wilhelmine pulmas ka nii lõbus saab olema?

Auerhahn. Ja muidugi! Sõbusasti igal aal!

N° 16. Sõpulaul.

Sõbusasti igal aal jne

[W. N° 11.]

(Esime)

